

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Β1

Κοινωνικά, πολιτικά και περιβαλλοντικά
προβλήματα.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ

Σχ. Έτος 2016-2017

Μάιος 2017

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ Β1

1. Αδαμίδης Ευάγγελος
2. Αθανασιάδου Θεοδώρα Ζωή
3. Αμπόνης Γρηγόριος
4. Αναστασιάδης Ιωάννης
5. Αρβανίτης Δημήτριος
6. Αρχοντή Γιαννίδη Αγγελική
7. Βασικούρας Βασίλιος
8. Βαφείδη Ουρανία
9. Βαφείδης Γεώργιος
10. Βιζβίκης Αλέξανδρος
11. Βιολιστή Αλεξάνδρα
12. Βογιατζής Δημήτριος
13. Βογιατζή Άννα
14. Βοζίκης Γεώργιος Κωνσταντίνος
15. Βουτριά Σμαράγδα
16. Γαντά Μαρία
17. Γαντά Παναγιώτα
18. Γεωργάκη Μαρία Ελένη
19. Γιαννούση Καλλιόπη
20. Γιαπουτζίδου Στυλιανή
21. Γιατισάκης Ιορδάνης
22. Γιαχούδης Χρήστος
23. Γκιώνη Τζοάνα
24. Δημητρίου Εύα.

Ημερολόγιο ερευνητικής εργασίας .

- 27/01 Χωρισμός τετραμελών ομάδων – Γνωριμία με τα μέλη της ομάδας
- 03/02 Συζήτηση – εμβάθυνση στο θέμα της ερευνητικής εργασίας
- 10/02 Καταμερισμός των επιμέρους θεμάτων σε κάθε ομάδα
- 17/02 Συγκέντρωση υλικού
- 24/02 Συγκέντρωση υλικού
- 03/03 1η συνάντηση της ομάδας
- 10/03 2η συνάντηση της ομάδας (σε τοπική βιβλιοθήκη)
- 17/03 Ολοκλήρωση ερευνητικής εργασίας
- 07/04 Προσθήκη ημερολογίου
- 28/04 Τελικός έλεγχος της εργασίας
- 05/05 Προετοιμασία για την προβολή της εργασίας

Μέθοδος εργασίας

Η εργασία της ομάδας μας χωρίστηκε σε τρεις φάσεις. Αρχικά συγκεντρώσαμε το υλικό, το οποίο προήλθε κυρίως από το internet. Έπειτα η ομάδα συγκεντρώθηκε δυο φορές και συνέταξε την εργασία. Τέλος, έγιναν οι απαραίτητες διορθώσεις, προστέθηκε το ημερολόγιο και η βιβλιογραφία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περιβάλλον- Ενέργεια- Οικολογία.	05
ΤΡΥΠΑ ΤΟΥ ΟΖΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΧΛΩΡΟΦΘΟΡΑΝΘΡΑΚΕΣ	12
Παγκοσμιοποίηση	17
Φτώχεια	31
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ	34
Σύγχρονη μορφή ρατσισμού. Ξενοφοβία.	40
ΒΙΑ, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ & ΕΞΑΡΤΗΣΙΟΓΟΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ	45
ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	51
ΑΠΟΛΥΤΑΡΧΙΚΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ	55

Περιβάλλον- Ενέργεια- Οικολογία.

Αυστραλία για διοξείδιο του άνθρακα

Στην Αυστραλία, οι ρυπογόνες βιομηχανίες και οι πολίτες πληρώνουμε τον πολυσυζητημένο φόρο διοξειδίου του άνθρακα (Carbon tax).

Από το 2012, τέθηκε σε ισχύ «η μεγαλύτερη φορολογική μεταρρύθμιση μετά το GST» βασικοί άξονες της οποίας είναι ο φόρος ρύπανσης του περιβάλλοντος και ο φόρος των υπερκερδών της εξορυκτικής βιομηχανίας.

Στόχος του φόρου διοξειδίου του άνθρακα είναι η βαθμιαία μείωση της μόλυνσης του περιβάλλοντος και του φόρου των υπερκερδών των μεγιστάνων της βιομηχανίας εξόρυξης μεταλλευμάτων είναι «η δικαιότερη κατανομή του πλούτου που παράγει η εκμετάλλευση μη ανανεώσιμων πόρων της Αυστραλίας».

Η μεταρρύθμιση, που κόστισε την ανατροπή του Κέβιν Ραντ από την Τζούλια Γκίλαρντ και του Μάλκλομ Τέρνμπουλ από τον Τόνι Άμποτ έχει διχάσει τον αυστραλιανό λαό και έχει καταποντίσει την κυβέρνηση Γκίλαρντ.

Η κυβέρνηση ελπίζει στην ανάκαμψή της μετά «τη συνειδητοποίηση» από το μέσο πολίτη, ότι δεν πληρώνει για την προστασία του περιβάλλοντος και η αξιωματική αντιπολίτευση και κάποιοι μεγιστάνες της εξορυκτικής βιομηχανίας επιμένουν, ότι ο φόρος διοξειδίου του άνθρακα «θα βουλιάξει την εθνική οικονομία» χωρίς να περιορίσει τη μείωση των ρύπων.

Τί είναι ο φόρος του διοξειδίου του άνθρακα; Είναι φόρος που θα πληρώνουν βιομηχανίες της χώρας που μολύνουν την ατμόσφαιρα με μεγάλες ποσότητες ρύπων.

Ο φόρος διοξειδίου του άνθρακα είναι \$23 ο τόνος για βιομηχανίες, που αποδεσμεύουν στην ατμόσφαιρα πάνω από 25,000 τόνους διοξειδίου του άνθρακα. Υπολογίζεται, ότι 300 ρυπογόνες βιομηχανίες θα πληρώνουν φόρο διοξειδίου του άνθρακα. Η τιμή θα αυξάνεται κατά 2,5% ετησίως τα επόμενα τρία χρόνια. Το 2015 ο φόρος θα μεταβληθεί σε Πρόγραμμα Εμπορίας Ρύπων (Emissions Trading Scheme) με κυμαινόμενη τιμή ανά τόνο.

Η πρωθυπουργός διαβεβαιώνει, ότι πολίτες με εισόδημα κάτω των \$80,000 θα ωφεληθούν από τις φορολογικές περικοπές και τα βοηθήματα που προσφέρει κυβέρνηση ως αποζημίωση για την αύξηση του κόστους ζωής.

Η κυβέρνηση προσδοκά, ότι οι φορολογικές περικοπές \$85 την εβδομάδα, που προσφέρει στο μέσο πολίτη, θα αμβλύνουν την αντίδρασή τους την επιβολή του φόρου διοξειδίου του άνθρακα.

Ο Θησαυροφύλακας, Γουέιν Σουάν, δηλώνει, ότι οι φορολογικές περικοπές και τα βοηθήματα που προσφέρει η κυβέρνηση Γκίλαρντ, έναντι του φόρου διοξειδίου του άνθρακα, θα ενισχύσουν τις χαμηλόμισθες οικογένειες με \$7,950 το χρόνο.

Η μεγαλύτερη φορολογική καινοτομία της κυβέρνησης είναι η αύξηση, από χθες, του αφορολόγητου εισοδήματος από \$6,000 σε \$18,200 και από το 2015 σε 19,400.

Η αλλαγή αυτή σημαίνει, ότι από χθες φορολογούμενοι με ετήσιο εισόδημα \$18,200 δεν πληρώνουν φόρο εισοδήματος. Ανεβαίνει, όμως η κλίμακα φορολογία των άλλων κατηγοριών φορολογουμένων.

Από την 1η Ιουλίου 2012 μέχρι 30 Ιουνίου 2015 φορολογούμενοι με εισόδημα \$18,201 έως \$37,000 θα πληρώνουν φόρο 19% αντί 15% που πλήρωναν μέχρι το περασμένο Σάββατο. Επίσης, φορολογούμενοι με εισόδημα \$37,001 έως \$80,000 θα πληρώνουν 32,5% αντί 30% που πλήρωναν. Δεν αλλάζει η κλίμακα φορολογίας για τα υψηλότερα εισοδήματα.

Από την 1η Ιουλίου 2015 το αφορολόγητο εισόδημα θα αυξηθεί σε \$19,400, που σημαίνει ότι πολίτες με εισόδημα δεν θα πληρώνουν φόρο εισοδήματος. Η φορολογία για εισόδημα \$18,201 έως \$37,000 θα παραμείνει στο 19%, ο φόρος εισοδήματος \$37,001 έως \$80,000 θα ανέλθει σε 33%, ενώ δεν θα αλλάξει ο φόρος για τα υψηλότερα εισοδήματα.

Η κυβέρνηση έχει ανακοινώσει, ήδη, αυξήσεις των συντάξεων και των κοινωνικών επιδομάτων και την παροχή ειδικών βοηθημάτων για την εξισορρόπηση της αύξησης του κόστους ζωής. Ήδη έχουν καταβληθεί κάποια βοηθήματα σε δικαιούχους.

Υπολογίζεται, ότι ο φόρος διοξειδίου του άνθρακα θα επιβαρύνει τη μέση οικογένεια με \$10 την εβδομάδα, περίπου. Το ένα τρίτο του κόστους θα είναι αυξήσεις του κόστους ηλεκτρικής ενέργειας, διότι μεγάλο ποσοστό της ενέργειας που καταναλώνουμε παράγεται από ρυπαρό στερεό καύσιμα (γαιάνθρακα).

Το κοινοπολιτειακό θησαυροφυλάκιο υπολογίζει, ότι οικογένειες με χαμηλό και μέσο εισόδημα θα επιβαρυνθούν με \$9,90 την εβδομάδα. Η κυβέρνηση επιμένει, ότι τα εξισορροπητικά μέτρα που εξήγγειλε προσφέρουν στη μέση οικογένεια \$10,10 την εβδομάδα, δηλαδή υπερκαλύπτουν το έξτρα κόστος ζωής που θα επιβαρυνθούν τα κατώτερα και τα μέσα κοινωνικά στρώματα.

Η πρωθυπουργός δήλωνε χθες, ότι οι πολίτες δεν θα αισθανθούν το κόστος του φόρου διοξειδίου του άνθρακα. «Όταν θα κοπάσει ο θόρυβος από την έντονη συζήτηση για το φόρο διοξειδίου του άνθρακα, ο αυστραλιανός λαός θα εκτιμήσει πρόκειται για μία σημαντική μεταρρύθμιση που γίνεται την πλέον κατάλληλη στιγμή» είπε η πρωθυπουργός.

Με την άποψη της κ. Γκίλαρντ συμφωνεί το Κέντρο Κοινωνικού και Οικονομικού Σχεδιασμού. Ο διευθυντής του Κέντρου, Μπεν Φίλιπς, δηλώνει, ότι «τα κυβερνητικά μέτρα θα αποζημιώσουν επαρκώς τους συνταξιούχους και τους φτωχούς εργαζόμενους, που πασχίζουν να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους». Προειδοποιεί, όμως, ότι το ακριβές κόστος του διοξειδίου του άνθρακα δεν πρόκειται να εκτιμηθεί πριν υπολογιστεί το κόστος το τρίτο ή το τέταρτο τρίμηνο του έτους.

Η αξιωματική αντιπολίτευση δεσμεύεται να ακυρώσει αυτομάτως «το δηλητηριώδη» φόρο, αν κερδίσει τις εκλογές του 2013. Μιλώντας μετά την ανακοίνωση της κυβέρνησης Γκίλαρντ ότι θα ενισχύσει οικονομικά την εταιρεία αλουμίνας Alcoa και την εταιρεία τυποποίησης γαιάνθρακα Energy Brixco αρχηγός της αντιπολίτευσης Τόνι Άμοτ δήλωσε, ότι το πρώτο νομοσχέδιο που θα καταθέσει ο Συνασπισμός ως κυβέρνηση θα είναι νομοσχέδιο για την ακύρωση του φόρου διοξειδίου του άνθρακα. Ο κ. Άμποτ δεσμεύτηκε να γνωστοποιήσει γραπτώς στην προεδρία της κυβέρνησης, κατά την έναρξη της προεκλογικής περιόδου, ότι «ακύρωση του φόρου διοξειδίου του άνθρακα θα είναι το πρώτο μέλη της κυβέρνησης Συνασπισμού».

Εξάλλου στην ομιλία του στο Συνέδριο του Εθνικού Συμβουλίου του Λίμπεραλ Πάρτι ο κ. Άμποτ εκτίμησε, ότι οι προσεχείς εκλογές «θα είναι δημοψήφισμα για το φόρο διοξειδίου του άνθρακα».

Κινα Για αέριους ρύπους και ηχορύπανση

Η κινεζική κυβέρνηση κατέθεσε το 2016, για πρώτη ανάγνωση, στο ανώτατο νομοθετικό σώμα της χώρας σχέδιο νόμου για επιβολή περιβαλλοντικού φόρου, φέρνοντας ένα βήμα πιο κοντά τη φορολόγηση διάφορων ρύπων που προκαλούνται από τις οικονομικές δραστηριότητες.

Οι φόροι που προτείνονται με το νομοσχέδιο κυμαίνονται από 350 γιουάν (περίπου 52 δολάρια ΗΠΑ) έως 11.200 γιουάν ανά μήνα για διάφορους βιομηχανικούς θορύβους, ανάλογα με το υπερβολικό επίπεδο των ντεσιμπέλ που προκαλούνται.

Προβλέπονται, επίσης, φόροι ύψους 1,2 γιουάν για μία καθορισμένη ποσότητα αέριων ρύπων και 1,4 γιουάν για ορισμένη ποσότητα θαλάσσιων ρύπων καθώς και από 5 έως 1.000 γιουάν ανά τόνο διαφόρων ειδών στερεών αποβλήτων.

Για παράδειγμα, όσοι μολύνουν θα επιβαρύνονται με 1,2 γιουάν ανά εκπομπή ρύπου 0,95 χιλιόγραμμου διοξειδίου του θείου και 1,4 γιουάν για κάθε 100 γραμμάρια πετρελαίου που θα ρίχνουν στο νερό. Το διοξείδιο του άνθρακα δεν περιλήφθηκε στη λίστα με τους φόρους, δήλωσε ο υπουργός Οικονομικών Λου Τζιγουέι, αναλύοντας το νομοσχέδιο.

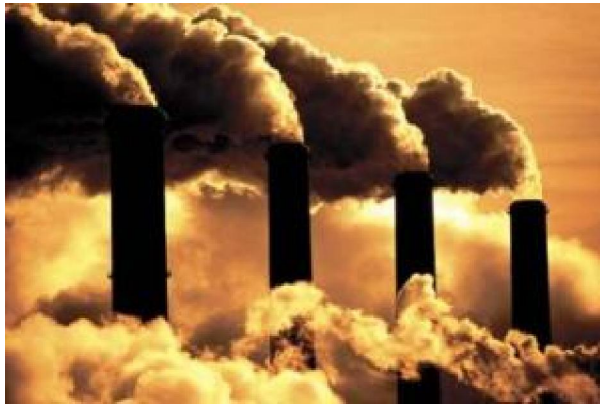
Οι φόροι μπορεί να μειωθούν στο μισό, εάν οι εκπομπές των φορολογούμενων είναι χαμηλότερες από το μισό των τυπικών εθνικών εκπομπών. Οι περιφερειακές κυβερνήσεις θα μπορούν «κατάλληλα» να αυξάνουν τη φορολογία, λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές συνθήκες οικονομίας και μόλυνσης, σύμφωνα με το νομοσχέδιο.

Αντί της φορολογίας, η Κίνα σήμερα εισπράττει ένα «τέλος απαλλαγής για τους ρύπους», με συντελεστές που είναι σχεδόν ίσοι ή χαμηλότεροι από τους βασικούς φορολογικούς συντελεστές του νομοσχεδίου. Το «τέλος απαλλαγής για τους ρύπους» καθιερώθηκε στην Κίνα το 1979, ενώ πέρυσι η χώρα εισέπραξε 17,3 δισ. γιουάν από 280.000 επιχειρήσεις.

Το νομοσχέδιο αναμένεται να κλείσει τα «παράθυρα» του σημερινού συστήματος, όπως την ανεπαρκή εφαρμογή και τη διοικητική παρέμβαση, βοηθώντας τη συνεχιζόμενη αναδιάρθρωση της κινεζικής οικονομίας, σύμφωνα με την Επιτροπή Χρηματοπιστωτικών και Οικονομικών Υποθέσεων του Εθνικού Λαϊκού Κογκρέσου (της κινεζικής Βουλής).

Για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης, από τη φορολογία θα εξαιρούνται οι ρύποι που εκπέμπονται από τον αγροτικό τομέα (εκτός εκείνων από μεγάλες κτηνοτροφικές μονάδες), ενώ θα εξαιρούνται και οι ρύποι από κινητές πηγές, όπως τα οχήματα, τα πλοία και τα αεροσκάφη, καθώς οι φόροι έχουν ενσωματωθεί στις τιμές τους.

Το νομοσχέδιο κάνει σαφές ότι η φορολογία δεν θα ακυρώνει τις ποινικές κυρώσεις για σοβαρά εγκλήματα μόλυνσης του περιβάλλοντος, ενώ δεν έχουν καθορισθεί ξεχωριστές κυρώσεις για φοροδιαφυγή ή απάτη.

china-carbon-tax

Κινέζοι πολιτικοί ερευνητές παρουσίασαν το 2009 προτάσεις για ένα νέο είδος φόρου για το διοξείδιο του άνθρακα (carbon tax), το οποίο μπορεί να βοηθήσει τις κυβερνητικές προσπάθειες για την μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου.

Ο Σου Μίνγκ, αναπληρωτής διευθυντής ενός ινστιτούτου υπό την αιγίδα του Υπουργείου Οικονομικών, δήλωσε ότι η έρευνα για το φόρο του διοξειδίου του άνθρακα είχε ζητηθεί από το εν λόγω Υπουργείο και το Υπουργείο Προστασίας του Περιβάλλοντος και η πρόταση θα δημοσιευθεί περίπου σε ένα μήνα..

Ο Σου Μίνγκ δήλωσε ότι το νέο είδος φόρου που μελετάται είναι μέρος ενός πακέτου πιθανών φόρων για την προστασία του περιβάλλοντος. Τα υπόλοιπα είναι

φόροι για τους ρύπους του διοξειδίου του θείου, της αμμωνίας και για τα υγρά απόβλητα.

Σε μια εποχή που γίνονται προσπάθειες σε ολόκληρο τον κόσμο για την μείωση του διοξειδίου του άνθρακα, οι περιβαλλοντικοί φόροι είναι αναγκαίοι, δήλωσε ο Σου Μίνγκ.

Η φορολογική πρόταση για το διοξείδιο του άνθρακα έχει ακόμα πολύ δρόμο μέχρι να μπορέσει να εφαρμοστεί, συμπλήρωσε ο Σου Μινγκ.

Η Κίνα έχει δηλώσει ότι εξαρτάται από τις πλούσιες χώρες για να ανοίξει ο δρόμος για την μείωση των αερίων του θερμοκηπίου που ευθύνονται για την υπερθέρμανση του πλανήτη.

Η κινέζικη κυβέρνηση έχει προωθήσει μια σειρά πρωτοβουλιών για να σταματήσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τα εργοστάσια, τις εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας, και από τα οχήματα.

Ένας φόρος για το διοξείδιο του άνθρακα θα κάλυπτε ενδεχομένως τις εκπομπές από τα ορυκτά καύσιμα και από άλλες πηγές που συσσωρεύονται στην ατμόσφαιρα παγιδεύοντας υψηλά ποσοστά ηλιακής ακτινοβολίας και προκαλώντας αύξηση της θερμοκρασίας.

Η Κίνα ευθύνεται για το μεγαλύτερο ποσοστό εκπομπών CO₂ (το κύριο αέριο του θερμοκηπίου) και παράγει περίπου 80% της ηλεκτρικής ενέργειας της, από τους σταθμούς παραγωγής λιθάνθρακα. Εκτός αυτού, η Κίνα είναι η μεγαλύτερη παραγωγός ενέργειας από λιθάνθρακα σε παγκόσμιο επίπεδο.

Άλλες κυβερνήσεις έχουν πιέσει το Πεκίνο να δεσμευτεί για τον έλεγχο και την μείωση των εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα, στο πλαίσιο της καινούργιας συμφωνίας για το κλίμα που θα υπογραφεί μέχρι το τέλος του έτους.

Το Πεκίνο δηλώνει ότι και οι υπόλοιπες αναπτυσσόμενες χώρες δεν πρέπει να πιεστούν για δεχτούν τα υποχρεωτικά μέτρα για τις εκπομπές των αερίων, λύνοντας έτσι ένα παγκόσμιο πρόβλημα που έχει προκληθεί από τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι περίπου στη Κίνα παράγουν 4 μετρικούς τόνους των αερίων του θερμοκηπίου ανά άτομο, σε σύγκριση με τις ΗΠΑ που παράγουν 20 μετρικούς τόνους ανά άτομο.

Η Κίνα έχει εισάγει ένα φόρο για τα προϊόντα πετρελαίου και αναπροσάρμοσε τους κανόνες τιμολόγησης τους για να απεικονίσει καλύτερα τις δυνάμεις της αγοράς.

Ο Jiang Kejun, διευθυντής του Ινστιτούτου Ερευνών Ενέργειας δήλωσε ότι ο φόρος του διοξειδίου του άνθρακα δε θα αντικαταστήσει εξ ολοκλήρου το φόρο των καυσίμων.

Ο φόρος των καυσίμων αφορά τη μείωση ενέργειας και τη μείωση της ρύπανσης από τις εκπομπές ρύπων, αλλά ο στόχος της εισαγωγής του φόρου του διοξειδίου του άνθρακα θα είναι να μειώσει τις εκπομπές του CO₂.

Καναδάς: Εθνικός φόρος άνθρακα από το 2018

Ο Καναδάς θα επιβάλει φόρο στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα σε εθνικό επίπεδο από το 2018, σύμφωνα με δηλώσεις του πρωθυπουργού Τζάστιν Τρουντό. Οι επαρχίες της χώρας θα πρέπει να ορίσουν τιμή τουλάχιστον δέκα канаδικών δολαρίων ανά τόνο, η οποία θα αυξηθεί στα 50 δολάρια μέχρι το 2022, δήλωσε ο Τρουντό στο κοινοβούλιο. Εναλλακτικά θα μπορούν να μειώσουν τις εκπομπές σε ισοδύναμο ρυθμό μέσα από ένα ανταλλακτικό εμπορικό σύστημα.

«Μετά από δεκαετίες αδράνειας και χρόνια χαμένων ευκαιριών, θα πάρουμε επιτέλους πραγματικά και συγκεκριμένα μέτρα για να χτίσουμε μια καθαρή οικονομία, να δημιουργήσουμε περισσότερες ευκαιρίες για τους Καναδούς, και να κάνουμε τον κόσμο μας καλύτερο για τα παιδιά και τα εγγόνια μας», δήλωσε ο Τρουντό.

Υπό τον προηγούμενο πρωθυπουργό, Στίβεν Χάρπερ, ο Καναδάς αποσύρθηκε από το Πρωτόκολλο του Κιότο, καθώς η χώρα δεν εκπλήρωνε τους στόχους των εκπομπών της.

Ήδη, το 80% των Καναδών ζουν σε περιοχές όπου φορολογείται ο άνθρακας, ενώ πολλές επιχειρήσεις υποστηρίζουν τη συγκεκριμένη προσέγγιση.

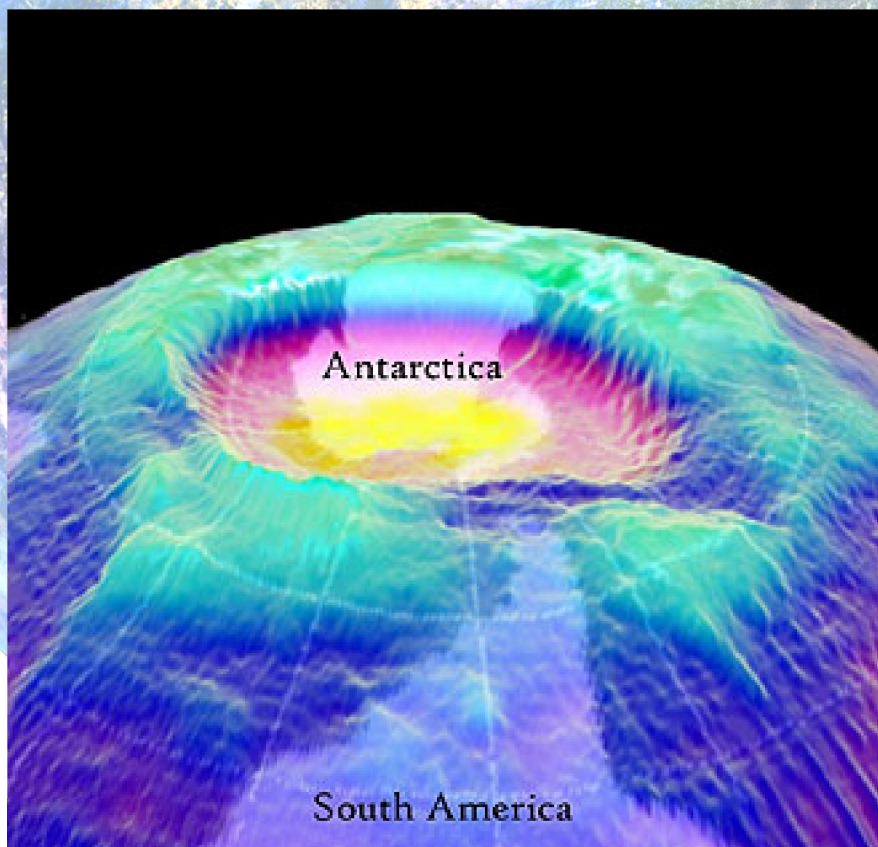
Μερικές από τις αραιοκατοικημένες αλλά πλούσιες σε πόρους περιοχές της χώρας, όπως το Σασκάτσουαν, είναι λιγότερο πρόθυμες να συμμετάσχουν στο νέο σχέδιο.

Οι πολιτικοί αντίπαλοι του πρωθυπουργού τον κατηγορούν για εγκατάλειψη των υποσχέσεων περί «συνεταιριστικού φεντεραλισμού» αλλά ο Τρουντό αντέτεινε ότι οι επαρχίες θα έχουν ευελιξία και αυτονομία στον τρόπο που θα εισάγουν τη φορολογία άνθρακα.

Το νέο μέτρο πιστεύεται ότι θα αποτελέσει ένα κίνητρο για τη μείωση της ρύπανσης του άνθρακα που θα γιγαντωθεί με την πάροδο του χρόνου στη χώρα, βοηθώντας τόσο το περιβάλλον όσο και την οικονομία της χώρας, στα πλαίσια της ταχέως αυξανόμενης παγκόσμιας ζήτησης για καθαρή ενέργεια.

ΤΡΥΠΑ ΤΟΥ ΟΖΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΧΛΩΡΟΦΘΟΡΑΝΘΡΑΚΕΣ!!!!

Τρύπα του όζοντος ονομάζεται το φαινόμενο κατά το οποίο το στρώμα του όζοντος που βρίσκεται στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας (στρατόσφαιρα) της γης μειώνεται σε πάχος πάνω από την Ανταρκτική. Παρατηρήθηκε για πρώτη φορά το 1985. Επειδή το λεπτότερο σημείο του είναι πάνω από το Νότιο Πόλο, η μείωση του πάχους του στρώματος έχει ως αποτέλεσμα την ονομαζόμενη "τρύπα" στο στρώμα του όζοντος. Λόγω του ότι το όζον (αλλοτροπική μορφή του οξυγόνου, τριατομικό οξυγόνο, O₃) προστατεύει από την ηλιακή ακτινοβολία, απορροφώντας σημαντικό τμήμα της υπεριώδους, η δημιουργία της τρύπας του όζοντος έχει αρνητικά αποτελέσματα στην ανθρώπινη υγεία. Επίσης αυξάνει την θερμοκρασία στον πλανήτη και συμβάλει αρνητικά στο λιώσιμο των πάγων. Το φαινόμενο αυτό θεωρείται πως δημιουργήθηκε από υπερβολική χρήση χλωροφθορανθράκων (CFC) που χρησιμοποιούνταν ευρέως ως προωθητικά αέρια και σε ψυκτικές συσκευές όπως τα κλιματιστικά. Στην επέκτασή του επίσης συμβάλλουν τόσο τα καυσαέρια

(από την κυκλοφορία των οχημάτων) όσο και τα αέρια απόβλητα των εργοστασίων.

Βασικότερη αιτία του φαινομένου είναι αποδεδειγμένα η εκπομπή χλωροφθορανθράκων στην ατμόσφαιρα. Οι [χλωροφθοράνθρακες](#) (CFC), όπως δείχνει και το όνομά τους, περιέχουν [χλώριο](#), το οποίο είναι ιδιαίτερα καταστροφικό

για το όζον. Ενδεικτικά, 1 μόριο χλωρίου καταστρέφει μέχρι και 1.000.000 μόρια όζοντος πριν την αδρανοποίησή του. Μια ερευνητική ομάδα του Εργαστηρίου Φωτοχημείας και Χημικής Κινητικής του Πανεπιστημίου της Κρήτης το 2009 σε συνεργασία με άλλα 61 ευρωπαϊκά ιδρύματα, εξηγεί τη διαδικασία με την οποία οι χλωροφθοράνθρακες καταστρέφουν το όζον:

Οι CFC έχουν μεγάλη διάρκεια ζωής, έτσι μεταφέρονται αυτούσιοι από την τροπόσφαιρα στην στρατόσφαιρα (ατμόσφαιρα)

Εκεί, με την υπεριώδη ηλιακή ακτινοβολία διασπώνται ελευθερώνοντας άτομα χλωρίου.

Τα άτομα χλωρίου λειτουργούν ως καταλύτες, επιταχύνοντας την καταστροφή της στοιβάδας του όζοντος.

Οι χλωροφθοράνθρακες συναντώνται σε ψυκτικές συσκευές (ψυγεία, κλιματιστικά) και ως προωθητικά στα σπρέι. Η εκπομπή τους, για προφανείς λόγους, είναι μεγαλύτερη σε πυκνοκατοικημένες και βιομηχανικές περιοχές. Από το 1987, χρονιά που ανακηρύχτηκαν ως η βασικότερη αιτία της τρύπας του όζοντος, γίνονται προσπάθειες για την αντικατάστασή τους από άλλες ουσίες, (οι οποίες όμως φαίνεται να επιδεινώνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, για παράδειγμα, οι υδροφθοράνθρακες HFC διαθέτουν δυναμικό πλανητικής υπερθέρμανσης ως και

14.800 φορές περισσότερο από το διοξείδιο του άνθρακα (CO₂), μέσω του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ.

Το γεγονός ότι η τρύπα του όζοντος πρωτοεμφανίστηκε στην Ανταρκτική, όπου

το πρόβλημα είναι εντονότερο μέχρι και σήμερα, προβλημάτιζε τους επιστήμονες για χρόνια. Αρχικά, μάλιστα, το κατά πόσο οι χλωροφθοράνθρακες προκαλούσαν το φαινόμενο αμφισβητούνταν, καθώς στην Ανταρκτική δεν υπάρχουν εκπομπές χλωροφθορανθράκων, ώστε να ανέρχονται απευθείας στη στρατόσφαιρα σε εκείνο το σημείο. Σύντομα όμως διευκρινίστηκε ότι οι ουσίες αυτές μεταφέρονται από άλλα σημεία του πλανήτη στην Ανταρκτική:

Οι αέριες μάζες που μετακινούνται προς την Ανταρκτική μεταφέρουν μαζί τους χλωροφθοράνθρακες, οι οποίοι δεν διασπώνται, αλλά μοιάζουν με αποθήκες χλωρίου στην ατμόσφαιρα.

Κατά τη διάρκεια της πολικής νύχτας (6 μήνες το χρόνο), σωματίδια πάγου με προσμίξεις θειικού (H_2SO_4) και νιτρικού (HNO_3) οξέων συγκεντρώνουν όλες τις ενώσεις χλωρίου που είναι αποθηκευμένες στην ατμόσφαιρα της Ανταρκτικής.

Μετά το πέρας της πολικής νύχτας, στην αρχή της εξάμηνης μέρας, το φως του ήλιου διασπάει τις ενώσεις αυτές και τα δραστικά άτομα χλωρίου απελευθερώνονται στη στρατόσφαιρα, όπου καταστρέφουν το όζον.

Συνεπώς, οι πολύ χαμηλές θερμοκρασίες και άλλα γεωμορφολογικά στοιχεία αποτελούν τα αίτια της όξυνσης του φαινομένου στην Ανταρκτική.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ

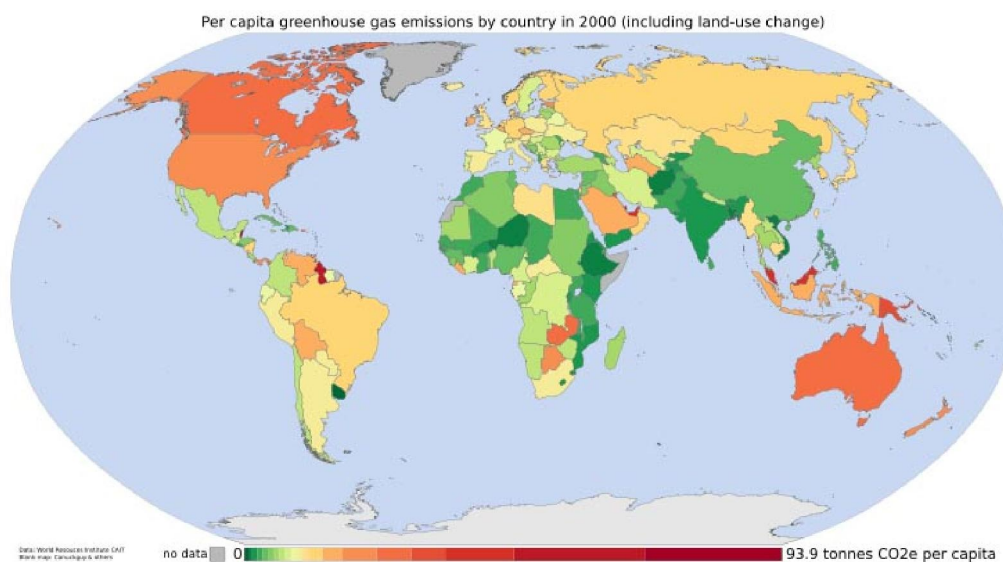
Η σύμβαση – Πλαίσιο του Ο.Η.Ε. για τις κλιματικές μεταβολές υπεγράφη στο Ρίο το 1992, και τέθηκε σε ισχύ, για τη χώρα μας, το Νοέμβριο του 1994. Σκοπός της Σύμβασης είναι η αποτελεσματική σε παγκόσμιο επίπεδο αντιμετώπιση του φαινομένου του θερμοκηπίου και η επίτευξη του φαινομένου του θερμοκηπίου και η επίτευξη σταθεροποίησης των συγκεντρώσεων των αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα, σε επίπεδο που να αποτρέπει την επικίνδυνη ανθρωπογενή παρέμβαση στο κλιματικό σύστημα. Το επίπεδο αυτό πρέπει να επιτευχθεί εντός επαρκούς χρονικού διαστήματος, ώστε να επιτρέψει στα οικοσυστήματα να προσαρμοστούν με φυσικό τρόπο στην αλλαγή του κλίματος. Να προστατευθεί η παραγωγή τροφίμων και να γίνει εφικτή η προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης με βιώσιμο τρόπο.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Ένα από τα σοβαρότερα περιβαλλοντικά προβλήματα με πλανητικές επιπτώσεις που καλείται να αντιμετωπίσει η ανθρωπότητα στη σύγχρονη εποχή είναι η εντατικοποίηση του φαινομένου του θερμοκηπίου. Το φαινόμενο αυτό διερευνήθηκε από τον Σβάντε Αρρένιους, από όπου πήρε και το όνομά του. Αν και είναι φυσικό και βασικό για τη ζωή, το φαινόμενο του θερμοκηπίου ενισχύεται από την ανθρώπινη δραστηριότητα, η οποία συμβάλλει στην αύξηση της συγκέντρωσης των αερίων του θερμοκηπίου. Με τον όρο αυτό, εννοείται η εντατικοποίηση του φαινομένου και όχι η αρχική μορφή του. Το μεγαλύτερο μέρος της ενέργειας που εκπέμπει ο ήλιος και διασχίζει την ατμόσφαιρα χωρίς να απορροφηθεί καλύπτει την ορατή ζώνη του φάσματος. Ένα τμήμα της εισαγόμενης ηλιακής ενέργειας ανακλάται

στο διάστημα ενώ ένα τμήμα της υπεριώδους ακτινοβολίας απορροφάται στη στρατόσφαιρα. Το υπόλοιπο φθάνει στη Γη με τη μορφή κυρίως του ορατού φωτός και θερμαίνει την επιφάνεια του εδάφους και της θάλασσας. Εφόσον η Γη θερμαίνεται εκπέμπει με τη σειρά της ενέργεια προς το διάστημα με τη μορφή όμως υπέρυθρης ακτινοβολίας.

Στη φυσιολογική σύσταση της ατμόσφαιρας υπάρχουν, σε πολύ μικρές ποσότητες, διάφορα αέρια τα οποία είναι διαφανή στο ορατό φως γι' αυτό και δεν εμποδίζουν την ακτινοβολία του ήλιου να διασχίσει την ατμόσφαιρα. Όμως δεν είναι διαφανή στην υπέρυθρη ακτινοβολία και απορροφούν το μεγαλύτερο μέρος της ενέργειας που εκπέμπεται από τη Γη προτού αυτή διαφύγει στο διάστημα. Τα αέρια αυτά με τη σειρά τους επιστρέφουν την ακτινοβολία που δέχθηκαν προς το περιβάλλον, συντελώντας έτσι στην άνοδο της ατμόσφαιρας. Το διοξείδιο του άνθρακα που είναι η βασικότερη αιτία του φαινομένου έχει αυξηθεί από την αρχή της βιομηχανικής επανάστασης κατά 35% εξαιτίας, κυρίως, της καύσης των ορυκτών καυσίμων και της αποδάσωσης.

ΤΟ ΦΩΤΟΧΗΜΙΚΟ ΝΕΦΟΣ

Ορισμός

Το φωτοχημικό νέφος είναι μια μορφή ρύπανσης της ατμόσφαιρας που εμφανίζεται σε μεγάλες πόλεις, όπως η Αθήνα. Πρόκειται για μια κατάσταση που οφείλεται σε συσσώρευση αέριων ρύπων, οι οποίοι προέρχονται κυρίως από τις μηχανές καύσης των βιομηχανιών και των αυτοκινήτων. Το όζον, που είναι δευτερογενής ρύπος, παράγεται στην περίπτωση του φωτοχημικού νέφους, γι' αυτό και το νέφος

ονομάζεται "φωτοχημικό". Ονομάζεται επίσης "νέφος τύπου Λος Άντζελες" επειδή μελετήθηκε για πρώτη φορά στην ομώνυμη μεγαλούπολη των ΗΠΑ, όπου αποτελούσε σοβαρό πρόβλημα. Οι ρύποι που αποτελούν το φωτοχημικό νέφος, προκαλούν σημαντικά προβλήματα υγείας στους ανθρώπους που ζουν στις μεγαλουπόλεις και τους εισπνέουν καθημερινά. Αποτελούμενη κυρίως από εκτεταμένα αστικά κέντρα , πρώτη χώρα στην ατμοσφαιρική ρύπανση έχουν αναδειχτεί οι Η.Π.Α.

Τα τελευταία χρόνια το φωτοχημικό νέφος έχει παραχωρήσει τη θέση του στο υδρογονοσωματιδιακό νέφος που αποτελείται κυρίως από σωματίδια και διάφορους υδρογονάνθρακες .

Αίτια

Το φωτοχημικό νέφος δημιουργείται από την ένωση του ηλιακού φωτός με ρύπους που έχουν ελευθερωθεί στην ατμόσφαιρα. Συναντώνται σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, κυρίως με θερμό και ξηρό κλίμα, καθώς οι ουσίες αυτές προέρχονται από οχήματα και βιομηχανίες και αναπτύσσονται σε υψηλές θερμοκρασίες. Ενδεικτικά, έρευνες στο Λος Άντζελες έδειξαν πως το φωτοχημικό νέφος της πόλης οφείλεται κατά 50% στη μεγάλη κυκλοφορία των αυτοκινήτων. Η παρουσία του σε πιο αραιοκατοικημένες περιοχές οφείλεται στη μεταφορά των ρύπων με τον αέρα.

Συνέπειες

Οι ασθένειες που οφείλονται στο φωτοχημικό νέφος μπορούν να προκαλέσουν ακόμα και το θάνατο. Μερικές απ' αυτές είναι το άσθμα, η βρογχίτιδα και το εμφύσημα. Επίσης, αποτελεί αιτία αναπνευστικών προβλημάτων (δυσκολία στην αναπνοή, βήχα) και ερεθισμών στα μάτια. Τέλος, μπορεί να επηρεάσει ακόμα και το ανοσοποιητικό σύστημα του ανθρώπου, περιορίζοντας έτσι τη δυνατότητά του να αντιστέκεται σε κάθε μορφής ασθένεια. Πρόσφατες έρευνες δείχνουν , πως οι κάτοικοι αστικών κέντρων έχουν 30% περισσότερες πιθανότητες να αποκτήσουν κάποια πνευμονική ασθένεια.

Παγκοσμιοποίηση

Παγκοσμιοποίηση ή διεθνοποίηση είναι η αυτονόμηση όλων εκείνων των παραμέτρων (οικονομία, επικοινωνία κλπ) οι οποίες μέχρι πρόσφατα (μερικές δεκαετίες) επεδίωκαν να έχουν σύνορα μέσα σε ένα κράτος - προστάτη. Παράμετροι που τείνουν να ελευθερώνονται και να διαχέονται, ακολουθώντας την παγκοσμιοποίηση, είναι το εμπόριο, η κοινωνική δομή, η τεχνολογία, η κουλτούρα, το πολιτικό σύστημα, η γνώση κλπ. Ο όρος συχνά χρησιμοποιείται στην επιχειρηματολόγηση για την ανάγκη μιας νέας καθολικού τύπου ηγεμονίας στον κόσμο. Ο όρος χρησιμοποιείται τουλάχιστον από το 1944 και ο πρώτος που τον χρησιμοποίησε σε οικονομικό πλαίσιο ήταν ο Θήοντορ Λέβιτ.^[1]

Ορισμός

Ένας τυπικός, αν και περιοριστικός, ορισμός να αυτός που δίνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο οποίος δίνει έμφαση στην αυξανόμενη οικονομική αλληλεξάρτηση των χωρών παγκόσμια μέσω του αυξανόμενου όγκου και ποικιλίας διεθνών συναλλαγών αγαθών και υπηρεσιών, της ελεύθερης ροής κεφαλαίου διεθνώς, και της γρήγορης και ευρείας διάχυσης της τεχνολογίας. Παρόλο που η παγκοσμιοποίηση είναι ένα ιδιαίτερα περίπλοκο σύμπλεγμα φαινομένων και σχέσεων, εντούτοις μπορεί κάποιος να διαχωρίσει διάφορες πτυχές της:

- βιομηχανική παγκοσμιοποίηση - η ενίσχυση και επέκταση των πολυεθνικών εταιρειών
- χρηματοπιστωτική παγκοσμιοποίηση - η ανάδυση παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών αγορών και η πιο εύκολη πρόσβαση σε εξωτερικές χρηματοδοτήσεις για εταιρικούς και κρατικούς δανειζόμενους
- πολιτική παγκοσμιοποίηση - η επέκταση των πολιτικών συμφερόντων σε περιοχές και χώρες που δεν γειτνιάζουν με τα πολιτικά ισχυρά κράτη

- παγκοσμιοποίηση της πληροφόρησης - αύξηση της ροής πληροφόρησης μεταξύ γεωγραφικά μακρινών περιοχών
- πολιτισμική παγκοσμιοποίηση - ανάπτυξη διαπολιτισμικών επαφών και δημιουργία μιας παγκόσμιας κουλτούρας.

Χαρακτηριστικά

Η παγκοσμιοποίηση ταυτίζεται με διάφορες τάσεις οι οποίες έκαναν την εμφάνισή τους ή ενισχύθηκαν σημαντικά μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτές περιλαμβάνουν την αυξημένη διεθνή κινητικότητα αγαθών, χρημάτων, πληροφοριών και ανθρώπων, καθώς και την ανάπτυξη της τεχνολογίας, των οργανισμών, των νομικών συστημάτων και των υποδομών που συνέβαλαν σε αυτή την κινητικότητα. Όμως αμφισβητείται το κατά πόσο αυτές οι τάσεις υπάρχουν πραγματικά.

- Περισσότερες διεθνείς πολιτισμικές ανταλλαγές
 - Ενίσχυση της πολυπολιτισμικότητας μέσω της εξαγωγής κουλτούρας, αν και συχνά αυτό καταλήγει σε υβριδοποίηση ή αφομοίωση (π.χ. δυτικοποίηση ή και σινοποίηση)
 - Περισσότερα ταξίδια και τουρισμός σε χώρες του εξωτερικού
 - Αυξημένη μετανάστευση, περιλαμβανομένης της παράνομης μετανάστευσης
 - Εξαγωγή τοπικών καταναλωτικών αγαθών (π.χ. τρόφιμα) σε άλλες χώρες (τα οποία συχνά προσαρμόζονται στην κουλτούρα όπου εισάγονται)
 - Παγκόσμιες μόδες και παγκόσμια μαζική κουλτούρα
 - Διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις (π.χ. Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου, Ολυμπιακοί Αγώνες)
 - Δημιουργία παγκόσμιων αξιών
 - Ανάπτυξη παγκόσμιας υποδομής τηλεπικοινωνιών και μεγαλύτερη διασυνοριακή ροή δεδομένων, με χρήση του Διαδικτύου, δορυφόρων επικοινωνίας, υποβρύχιων συρμάτων με οπτικές ίνες, και κινητής τηλεφωνίας
 - Αύξηση του αριθμού προτύπων που εφαρμόζονται διεθνώς (π.χ. πνευματική ιδιοκτησία, ευρεσιτεχνία)
 - Δημιουργία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης.

Υποστηρικτές της παγκοσμιοποίησης

Οι υποστηρικτές της δημοκρατικής παγκοσμιοποίησης θεωρούν ότι η πρώτη φάση, η οποία αφορά τις αγορές, πρέπει να ολοκληρωθεί με τη δημιουργία πολιτικών θεσμών που θα εκφράζουν τη θέληση των παγκόσμιων πολιτών. Η διαφορά τους με άλλους γκλομπλιστές είναι ότι δεν καθορίζουν εκ των προτέρων κάποια ιδεολογία που να συγκεκριμενοποιεί αυτή τη θέληση, η οποία θα πρέπει να αφεθεί στην ελεύθερη επιλογή των πολιτών μέσω δημοκρατικών διαδικασιών.

Οι υποστηρικτές του ελεύθερου εμπορίου επισημαίνουν ότι οι οικονομικές θεωρίες για συγκριτικό πλεονέκτημα υποδεικνύουν ότι το ελεύθερο εμπόριο οδηγεί σε πιο αποτελεσματική κατανομή του πλούτου, με όφελος για όλες τις χώρες που μετέχουν στο εμπόριο. Γενικά, αυτό οδηγεί σε χαμηλότερες τιμές, χαμηλότερη ανεργία και υψηλότερη αποδοτικότητα.

Οι φιλελεύθεροι και άλλοι υποστηρικτές του laissez-faire καπιταλισμού ισχυρίζονται ότι περισσότερη πολιτική και οικονομική ελευθερία υπό τη μορφή δημοκρατίας και καπιταλισμού στον ανεπτυγμένο κόσμο είναι αυτοσκοπός, αλλά παράγει ταυτόχρονα και περισσότερο υλικό πλούτο. Βλέπουν την παγκοσμιοποίηση ως την ωφέλιμη επικράτηση της ελευθερίας και του καπιταλισμού.

Μερικοί υπέρμαχοι του καπιταλισμού τηρούν κριτική στάση έναντι στην Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, υποστηρίζοντας ότι πρόκειται για διεφθαρμένους γραφειοκρατικούς οργανισμούς που ελέγχονται και χρηματοδοτούνται από κράτη και όχι από εταιρείες. Πολλά δάνεια έχουν δοθεί σε δικτάτορες που ποτέ δεν υλοποίησαν μεταρρυθμίσεις τις οποίες υποσχέθηκαν, αφήνοντας αντ' αυτού τον λαό να πληρώσει αργότερα τα χρέη. Θεωρούν ότι ο καπιταλισμός σήμερα είναι πολύ λίγος και όχι υπερβολικός. Επισημαίνουν επίσης ότι αντίσταση στην παγκοσμιοποίηση φέρνουν διάφορες ομάδες με ειδικά συμφέροντα, όπως συντεχνίες σε χώρες του Δυτικού Κόσμου. Ο Χοσέ Μποβέ, ένας από τους ηγέτες του κινήματος ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, εκπροσωπεί επίσης τους Γάλλους αγρότες, οι οποίοι προστατεύονται από τον ανταγωνισμό με χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου με ψηλούς εισαγωγικούς δασμούς και μεγάλες επιχορηγήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άλλοι, όπως ο Καναδός γεωργιστής Ντάγκλας Ρος, βλέπουν την παγκοσμιοποίηση ως απλώς αναπόφευκτη και υποστηρίζουν τη δημιουργία θεσμών

όπως μια Κοινοβουλευτική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, η οποία θα εκλέγεται απευθείας από τους πολίτες και θα επιβλέπει τη λειτουργία διεθνών φορέων των οποίων η διοίκηση δεν εκλέγεται.

Οι υποστηρικτές της παγκοσμιοποίησης ασκούν έντονη κριτική σε αρκετές υφιστάμενες πολιτικές, ιδιαίτερα στις πολύ ψηλές επιχορηγήσεις για τη γεωργία στον αναπτυσσόμενο κόσμο και τους σχετικούς προστατευτικούς δασμούς. Για παράδειγμα, σχεδόν ο μισός προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης πάει σε αγροτικές επιχορηγήσεις, κυρίως σε μεγαλοαγρότες και αγροεπιχειρήσεις, οι οποίοι αποτελούν ένα ισχυρό λόμπι.^[12] Το 2005 η Ιαπωνία έδωσε 47 δισ. δολάρια σε επιχορηγήσεις του αγροτικού της τομέα,^[13] σχεδόν τέσσερις φορές περισσότερα χρήματα από τη συνολική βοήθεια που έδωσε σε άλλες χώρες.^[14] Οι ΗΠΑ δίνουν 3,9 δισ. δολάρια κάθε χρόνο για να στηρίξουν τον τομέα καλλιέργειας βαμβακιού, ο οποίος περιλαμβάνει 25.000 καλλιεργητές, τρεις φορές περισσότερο από τον προϋπολογισμό της USAID για τα 500 εκατομμύρια Αφρικανούς.^[15] Αυτό εξαντλεί τα έσοδα του κράτους από φορολογία και αυξάνει τις τιμές για τους καταναλωτές στον αναπτυσσόμενο κόσμο, μειώνει τον ανταγωνισμό και την αποτελεσματικότητα, αποτρέπει τις εξαγωγές από περισσότερο ανταγωνιστικούς αγροτικούς και άλλους τομείς στον αναπτυσσόμενο κόσμο λόγω των εμποδίων, και υποδαυλίζει τους τομείς στους οποίους οι αναπτυσσόμενες χώρες έχουν συγκριτικό πλεονέκτημα.^[16]

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Γενικά η παγκοσμιοποίηση δεν είναι νέο φαινόμενο.

Από τα προϊστορικά ακόμα χρόνια οι μεγάλες αυτοκρατορίες της Μεσοποταμίας, της Κίνας, της Αιγύπτου και οι πολιτισμοί του Αιγαίου έρχονταν σε άμεση επαφή. Αντάλλασσαν εμπορεύματα, ιδέες, επινοήσεις πολιτισμικές, λέξεις, αρρώστιες και ιδεολογίες ακόμα. Πολύ συχνά βέβαια, αυτή η επαφή έπαιρνε τη μορφή του ανταγωνισμού και της καταστροφικής σύγκρουσης. Τότε ο ένας πολιτισμός, με τη μορφή της τεχνολογίας, του πλούτου, της θρησκείας ή της γλώσσας, επιβαλλόταν πάνω στον άλλο και αυτή η επιβολή σήμαινε και αφανισμό του κατακτημένου. Σε μια τέτοια κατάκτηση, αποδίδεται πολλές φορές και ο αφανισμός μεγάλων πολιτισμών. Ο όρος επομένως είναι παλιός, γιατί πάντα οι πολιτισμοί και οι λαοί που τους δημιουργούσαν έρχονταν κοντά ο ένας στον άλλο για φτιάξουν όλοι μαζί την Οικουμένη, ένα ανθρώπινο σύμπαν με άλλα λόγια, όπου οι διαφορές θα έδιναν το νόημα της ζωής.

Ιστορικά πολύ πρόσφατα, από τα μέσα του 19^{ου} αιώνα μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920, ο κόσμος βίωσε μια περίοδο τάσης για παγκοσμιοποίηση παρόμοια με τη σημερινή. Αν συγκρίναμε τον όγκο του διασυνοριακού εμπορίου και της ροής κεφαλαίων με τα ακαθάριστα εθνικά προϊόντα, καθώς και τη διακίνηση εργασίας από χώρα σε χώρα με τους πληθυσμούς, θα διαπιστώναμε πως η περίοδος αυτή που προηγήθηκε του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, είχε αρκετές ομοιότητες μ' αυτή που βιώνουμε σήμερα.

Η Μεγάλη Βρετανία, η κυρίαρχη παγκόσμια δύναμη εκείνης της εποχής, ήταν ένας τεράστιος επενδυτής σε αναδυόμενες αγορές, ενώ οι μεγαλοεπενδυτές στην Ευρώπη και την Αμερική πλήττονταν συχνά από οικονομικές κρίσεις. Δεν υπήρχαν συναλλαγματικοί έλεγχοι και οι τραπεζικές και οικονομικές κρίσεις στη Νέα Υόρκη άρχισαν να μεταδίδονται ταχύτατα στο Λονδίνο ή στο Παρίσι. Την εποχή εκείνη οι άνθρωποι μετανάστευαν όπως και τώρα και, με εξαίρεση τις εμπόλεμες περιόδους πριν από το 1914, δεν απαιτούνταν διαβατήρια για τη μετακίνηση.

Αν συνυπολογίσει κανείς όλους αυτούς τους παράγοντες μαζί με την εφεύρεση του ατμόπλοιου, του τηλέγραφου, του σιδηροδρόμου και τελικά του τηλεφώνου, γίνεται σαφές ότι αυτή η περίοδος της παγκοσμιοποίησης πριν από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο συρρίκνωσε το μέγεθος του κόσμου από «μεγάλο» σε «μέτριο».

Αυτή η εποχή διαλύθηκε από τα διαδοχικά σφυροκοπήματα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, της Ρωσικής Επανάστασης και της Μεγάλης Ύφεσης που διέσπασαν τον κόσμο τόσο εθνικά όσο και ιδεολογικά. Ο επίσημα διαιρεμένος κόσμος που προέκυψε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αποκρυσταλλώθηκε λόγω του Ψυχρού Πολέμου.

Ο Ψυχρός Πόλεμος ήταν επίσης ένα διεθνές σύστημα. Διήρκεσε από το 1945 ως το 1989, όταν, με την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, αντικαταστάθηκε από ένα άλλο σύστημα: Την εποχή της νέας τάσης για παγκοσμιοποίηση που ζούμε τώρα. Πείτε την «Παγκοσμιοποίηση - Δεύτερος Γύρος».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Κυρίαρχα στοιχεία από οικονομική άποψη της παγκοσμιοποίησης όπως τη βιώνουμε σήμερα, είναι:

Η Παγκοσμιοποίηση των Αγορών.

Η πλέον διαδομένη αντίληψη για την παγκοσμιοποίηση, είναι αυτή η οποία την ταυτίζει με την ύπαρξη μιας παγκόσμιας αγοράς. Πράγματι οι αγορές τείνουν να παγκοσμιοποιηθούν. Αυτό όμως, αφορά την τάση, τη διαδικασία εν τω γίνεσθαι και με κανέναν τρόπο δεν υπονοεί ότι βρισκόμαστε σε κάποια ολοκληρωμένη, ή ακόμα και τελική, κατάσταση. Η οικονομία δεν είναι μόνο το εμπόριο των αγαθών. Εάν χαρακτηρίζει κάτι την τάση παγκοσμιοποίησης δεν είναι κυρίως η ενίσχυση του υπερεθνικού εμπορίου, αλλά, ότι ενισχύεται άμεσα το εμπόριο υπηρεσιών, ότι πολλαπλασιάζονται οι υπερεθνικές κινήσεις στα χρηματιστήρια και το χρηματιστικό κεφάλαιο.

· Οι πολιτικές μείωσης των εθνικών προστατευτικών εμποδίων στις επενδύσεις και το εμπόριο.

Αφενός μεν παρατηρείται άνοιγμα των αγορών με την σταδιακή κατάργηση των προστατευτικών μέτρων και κυρίως του δασμού ως προς τις εισαγωγές αλλά και τη δημιουργία ευνοϊκών προϋποθέσεων για την ανάπτυξη αλλοδαπών επιχειρήσεων (φορολογικές ελαφρύνσεις, οικονομικές διευκολύνσεις), αφετέρου υποβοηθούνται οι εξαγωγές με την πριμοδότηση των επιχειρήσεων και την επιδότηση των προϊόντων, καθώς και με την παροχή φορολογικών ελαφρύνσεων.

· Οι τεχνολογικές αλλαγές και η διακίνηση γνώσης γενικότερα.

Ο νέος τρόπος παραγωγής στηρίζεται σε ευέλικτες μορφές εργασιακών σχέσεων, στην τάση μετακίνησης του τόπου εργασίας από το εργοστάσιο στο σπίτι ή σε άλλους χώρους ατομικής απομόνωσης του ατόμου από τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Αυτός ο νέος τεχνολογικός τρόπος παραγωγής γίνεται δυνατός και στηρίζεται στις νέες τεχνολογίες και στο ιδιοκτησιακό καθεστώς που τις χαρακτηρίζει. Ταυτόχρονα, δυναμώνει τη θέση των υψηλά ειδικευμένων εργατών, ενώ γενικότερα αναβαθμίζει το ρόλο της πνευματικής εργασίας έναντι της χειρονακτικής. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η επίδραση των νέων τεχνολογιών επικοινωνίας και πληροφορικής. Η κοινωνία που βασίζεται στη γνώση δεν έχει πλέον σύνορα.

- Η αυξανόμενη δραστηριότητα συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων σε διαφορετικά κράτη.

Δικτυώσεις και συμμαχίες αλλάζουν πλέον τα κλασσικά σύνορα των επιχειρήσεων και διαμορφώνουν ένα ενδογενές ρεύμα που οδηγεί σε παραπέρα ενίσχυση της παγκοσμιοποίησης. Το εξαγωγικό εμπόριο αποτελεί μέρος πλέον της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων. Αναπτύσσονται οι επενδύσεις στο εξωτερικό, η υπεργολαβία, η δημιουργία κοινών επιχειρήσεων, η συνεργασία σε διάφορα επίπεδα.

- Η ασύλληπτων διαστάσεων ανάπτυξη των πολυεθνικών επιχειρήσεων κατά την τελευταία τριακονταετία.

Η ανάπτυξη των πολυεθνικών επιχειρήσεων συνεπάγεται θετικές και αρνητικές συνέπειες. Στις μεν πρώτες αναφέρονται η εισαγωγή κεφαλαίων κυρίως σε χώρες του τρίτου κόσμου και η διάχυση της σύγχρονης τεχνολογίας και management, με αποτέλεσμα την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Στον αντίποδα των θετικών συνεπειών βρίσκονται οι αρνητικές, με κυριότερη τη χρησιμοποίηση της οικονομικής δύναμης των επιχειρήσεων στον έλεγχο της οικονομίας αλλά και της πολιτικής των κρατών που φιλοξενούνται.

Η συγκεκριμένη ιδεολογικοπολιτική χροιά που η παγκόσμια οικονομία προσέλαβε μετά την κατάρρευση των καθεστώτων του "υπαρκτού" σοσιαλισμού.

Χροιά που συνδέεται στενά με την ταυτόχρονη διάδοση των νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων στα της οργάνωσης και διαχείρισης της παγκόσμιας οικονομίας. Η κατάρρευση αυτή οδήγησε πλέον τις ΗΠΑ σε μοναδική υπερδύναμη στον κόσμο, όχι μόνο από οικονομική αλλά και στρατιωτική άποψη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Η διαδικασία της παγκοσμιοποίησης επιφέρει ριζικές αλλαγές στη ζωή των ανθρώπων, τόσο θετικές όσο και αρνητικές. Στις πρώτες δεσπόζουν:

- **Η ανταλλαγή πολιτισμού ή αλλιώς το πολυπολιτισμικό κράτος.**

Είναι γνωστό, ότι ο πολιτισμός αποτελεί κεντρικό σημείο αναφοράς για την παγκοσμιοποίηση, για τον προσδιορισμό της ταύτισης και της διαφορετικότητας. Η διάδοση συγκεκριμένου τύπου μουσικής, χορευτικών κινήσεων, είδους ντυσίματος

και φαγητού και οι αντιστάσεις που υπάρχουν σ' αυτή τη διάδοση αποτελούν την καθημερινή επιβεβαίωση.

Η αλματώδης πρόοδος και εξέλιξη της τεχνολογίας και των επιστημών.

Η διευκόλυνση της επικοινωνίας των ανθρώπων σε όλα τα μέρη της γης με εκμηδενισμό των αποστάσεων και γενικότερα του χωροχρόνου. Οι νέες τεχνολογίες δημιουργούν καινούργιες σχέσεις στο χωροχρόνο για τον απλούστατο λόγο ότι δημιουργούν δυνατότητες και προϋποθέσεις συγκρότησης νέων τύπων μέσων μεταφοράς και επικοινωνίας. Όχι μόνο το Ίντερνετ και οι υπερλεωφόροι της πληροφορικής, αλλά και τα παραδοσιακά μέσα μεταφοράς έχουν εκσυγχρονιστεί σε μεγάλο βαθμό. Η αξιοποίησή τους γίνεται όλο και πιο μαζική, οι αποστάσεις για τους ανθρώπους, είτε αφορά επιχειρηματικές μετακινήσεις είτε για λόγους αναψυχής ή τέλος, μετανάστευσης, έχουν μικρύνει και κινούνται πλέον σε ρυθμούς ωρών και όχι ημερών. Το καινούριο στοιχείο είναι ότι αυτή η σύντμηση του χρόνου μετακίνησης ανάμεσα σε διαφορετικούς γεωγραφικούς εθνικούς χώρους ισχύει και για κοινωνικά στρώματα περιορισμένων εισοδηματικών δυνατοτήτων.

Από την άλλη, τα μπλοκαρίσματα εντός των μεγάλων πόλεων δυσκολεύουν τις μετακινήσεις σε περιορισμένους εδαφικούς χώρους, εκεί όπου άλλοτε οι μετακινήσεις με παραδοσιακά μέσα ήταν πολύ πιο σύντομες. Πρόκειται, λοιπόν, για μια αντίφαση στις διαστάσεις του χωροχρόνου, όπου βέβαια οι τάσεις εκμηδένισης της σημασίας του είναι ισχυρότερες από εκείνες επέκτασής του. Θα πρέπει όμως να σημειώσουμε εδώ ότι όταν μιλάμε για αλλαγές στο χώρο και χρόνο σε σχέση με τις μετακινήσεις δεν εννοούμε μόνο τις μεταφορές των ίδιων των ατόμων, αλλά και «των βουνών που πάνε στον Μωάμεθ». Με άλλα λόγια, η σύγχρονη τεχνολογία των τηλεπικοινωνιών που δίνει τη δυνατότητα συσκέψεων μέσω οθόνης, ή η τηλεόραση που μεταφέρει την εικόνα για τα γεγονότα και τον τρόπο ζωής άλλων κοινωνιών, φέρνει ουσιαστικά κοντά την παγκόσμια κοινωνία σε στιγμιαίο χρόνο. Η αναβάθμιση της πνευματικής εργασίας συνοδεύεται από τη διαδικτύωση όλου του πλανήτη με τρόπο που να συγκροτείται μέσω του Ίντερνετ μια «ασώματη κοινωνία», μια κοινωνία η οποία δημιουργείται χωρίς άμεση χειροπιαστή προσωπική επαφή. Η διαμόρφωση αυτής της νέας σχέσης αποτελεί κεντρικό στοιχείο της παγκοσμιοποίησης.

Η καταπολέμηση πολλών ασθενειών παγκοσμίως, με την ανάπτυξη της ιατρικής και των συναφών επιστημών.

- Ο περιορισμός του αναλφαριθμισού, που επιτυγχάνεται με την αύξηση των διαθεσίμων μέσων μάθησης.
- Η αναγνώριση της θέσεως, της σημασίας και του ρόλου των γυναικών και της νεολαίας, ως στυλοβάτες του θεάτρου της παγκόσμιας σκηνής.
- Η επέκταση των οριζόντων σκέψης που κατοχυρώνουν θεωρητικά τουλάχιστον την ελευθερία και τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.
- Η προώθηση και ενίσχυση των δημοκρατικών αρχών και δομών, ακόμη και σε κράτη που στερούνταν από καταβολής τους.
- Οι διάφορες μορφές αλληλεγγύης των λαών που διευκολύνουν τη συμμετοχή όλο και περισσότερων ανθρώπων στο διαμορφούμενο κόσμο.

Παράλληλα όμως συναντάμε και τις αρνητικές συνέπειες :

- Τα πρότυπα συνεχούς αναπτύξεως και καταναλώσεως αγαθών με την αλόγιστη και ανηλεή εκμετάλλευση των φυσικών πόρων οδηγούν σε οικολογικές καταστροφές σε ολόκληρο τον πλανήτη.
- Το έγκλημα και η διαφθορά αναπτύσσονται με ανεξέλεγκτους τρόπους σε πλανητικό επίπεδο με πλήρη τεχνολογικό εκσυγχρονισμό.
- Η επικίνδυνα αυξανόμενη παγκοσμιοποιημένη διεθνής τρομοκρατία με τις συνέπειες που προκαλεί σε αθώους ανθρώπους.

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Οι κυριότερες πολιτικές συνέπειες, οι οποίες πρέπει να τονίσουμε ότι είναι αλληλένδετες με τις οικονομικές, είναι:

- Τροποποίηση «Αποεθνικοποίηση» του ρόλου του Εθνικού Κράτους.

Όπως και αν το εξετάσει κανείς το θέμα του εθνικού κράτους σήμερα, δε μπορεί να αγνοήσει το γεγονός ότι υπάρχει μια σχετική «α-ποεθνικοποίηση». Με την έννοια ότι τα εθνικά σύνορα δεν ορίζουν πλέον, έναν κλειστό και «συνεχώς» ελεγχόμενο χώρο, αλλά μετακινούνται όλο και περισσότερο σε περιφερειακό επίπεδο. Ταξίδια, γάμοι, αλληλογραφία, διαδίκτυα, παραγωγή και διανομή αγαθών και υπηρεσιών υπερβαίνουν τον εθνικό ορίζοντα. Η κίνηση αυτή σφραγίζεται πριν απ' όλα από τις δραστηριότητες των ισχυρών και μεγάλων επιχειρήσεων.

Οι πολυεθνικές δε μειώνουν μόνο το εύρος και την εμβέλεια των αποφάσεων του εθνικού κράτους, αλλά ταυτόχρονα μέσω των διεθνών μετακινήσεών τους, αφαιρούν από το εθνικό κράτος πόρους κυρίως από την φορολογία, τους οποίους θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει για την ικανοποίηση σειράς λειτουργιών του, επί παραδείγματι στον άμεσο κοινωνικό τομέα και στην εκπαίδευση. Πολλές πλευρές της δράσης του εθνικού κράτους, όπως τις γνωρίσαμε μέχρι σήμερα, μειώνονται και περιορίζονται. Ιδιαίτερα οι λειτουργίες που επιβλήθηκαν στο αστικό κράτος και του έδωσαν τη μορφή του «κοινωνικού κράτους» ή του «κράτους πρόνοιας» βρίσκονται υπό ισχυρή αμφισβήτηση.

Στην περίοδο που διανύουμε, το κράτος αναλαμβάνει τη διπλή δραστηριότητα ενσωμάτωσης του «εθνικού του χώρου» στις διαδικασίες αποεθνικοποίησης και παγκοσμιοποίησης. Από τη μια, ενσωματώνει στον εσωτερικό χώρο διαδικασίες, κανονισμούς και ρυθμίσεις οι οποίες αποφασίστηκαν σε χώρο ευρύτερο του εθνικού, ενώ από την άλλη, προσπαθεί να μεγιστοποιήσει την επιρροή του εθνικού χώρου και των δικών του μηχανισμών σ' αυτό το διεθνές γίνεσθαι. Με άλλα λόγια, το άνοιγμα του εθνικού χώρου δεν συνεπάγεται κατάργηση του εθνικού κράτους, αλλά την τροποποίηση σε ένα βαθμό των λειτουργιών και της θέσης του.

Ανισότητες στην κατανομή του εισοδήματος.

Η ποσοτική ανάπτυξη μιας οικονομίας, σε καμιά περίπτωση δεν συνεπάγεται αυτόματα τη σμίκρυνση των εισοδηματικών ανισοτήτων ή την αύξηση της ευημερίας της κοινωνίας. Η ποσοτική μεγέθυνση του προϊόντος μιας χώρας, δε συνεπάγεται κατ'ανάγκη και καταπολέμηση της φτώχειας, αφού ακόμη και αν έχουμε μεγέθυνση, μπορεί η κατανομή να είναι τέτοια, που ουσιαστικά διαιωνίζει τη φτώχεια. Το ελεύθερο εμπόριο κάνει την πολιτεία πλουσιότερη. Η διανομή όμως του πλούτου και οι ανισότητες που δημιουργεί, είναι το μείζον ζήτημα που απασχολεί την πολιτική .

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Αντίθετα με τις προαναφερθείσες αντιλήψεις περί «παγκοσμιοποίησης», η παγκόσμια οικονομία δεν είναι ενιαία, ούτε βρίσκεται κάτω από μια «παγκόσμια παράταξη», δηλαδή κάτω από κοινή ηγεσία, η οποία κυβερνά τον πλανήτη. Συμπεριλαμβάνει το σύνολο των εθνικών κεφαλαίων, τα οποία βρίσκονται σε συνεχή ανταγωνισμό μεταξύ τους, δραστηριοποιούμενα όμως στο πλαίσιο του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος. Ταυτόχρονα, η παγκόσμια οικονομία είναι ανισομερώς αναπτυγμένη και πολώνεται σε μια ομάδα αναπτυγμένων και αναπτυσσομένων χωρών με διαρκώς αυξανόμενες οικονομικές διαπλοκές μεταξύ τους και σε μια ομάδα χωρών που ο ρόλος τους διαρκώς περιθωριοποιείται στις διεθνείς συναλλαγές, ο λεγόμενος Τρίτος Κόσμος .

Οι ανεπτυγμένες χώρες συγκροτούν τρεις οικονομικές περιοχές-πόλους με υψηλό βαθμό εμπορικής ολοκλήρωσης:

- Τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- Τις χώρες της Βόρειας Αμερικής και
- Τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ασίας

Αυτές οι περιοχές παρουσιάζουν αυξανόμενες ανταλλαγές στο εσωτερικό τους, οι οποίες όμως είναι σχετικά κλειστές ως προς τις υπόλοιπες χώρες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση για παράδειγμα, παράγει το 90% περίπου των αγαθών και υπηρεσιών που καταναλώνει. Επίσης, κατά μέσον όρο, το καθένα από τα Κράτη - Μέλη της Ε.Ε. πραγματοποιεί περίπου τα τρία τέταρτα των συναλλαγών του με τους εταίρους του στην Ένωση και τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που συνδέονται με την Ένωση με συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου, ολικές ή μερικές.

Σήμερα, τα 3/5 των άμεσων ξένων επενδύσεων των χωρών της τριάδας καταλήγουν στις αναπτυγμένες χώρες και τα υπόλοιπα 2/5 στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Η παγκοσμιοποίηση των αγορών και η αλληλεξάρτηση των οικονομιών της τριάδας, καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τις επιδιώξεις της μακροοικονομικής πολιτικής της ΕΕ. Με την καθιέρωση του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος, αποτρέπονται οι ανταγωνιστικές υποτιμήσεις των νομισμάτων των χωρών της κοινότητας που αλλοιώνουν τους όρους ανταγωνισμού στο εσωτερικό της, ενώ

ταυτόχρονα ενισχύεται η διαπραγματευτική θέση της ΕΕ απέναντι στις ΗΠΑ σε ότι αφορά τη συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ δολαρίου και ΕΥΡΩ.

Το ερώτημα που πρέπει όμως να απαντηθεί είναι το εξής: Μπορεί η ΕΕ να βελτιώσει τη θέση της στην παγκόσμια οικονομική σκηνή λαμβάνοντας υπόψη τις προοπτικές για τις οικονομίες των άλλων πόλων της τριάδας; Οι προβλέψεις αναφέρουν ότι η ΕΕ θα έχει μεγαλύτερο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ σε σχέση με τις ΗΠΑ αλλά μικρότερο από εκείνο της Ιαπωνίας. Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών θα παραμείνει για την ΕΕ ελαφρά θετικό, αρνητικό για τις ΗΠΑ και πλεονασματικό για την Ιαπωνία. Τέλος τα μακροπρόθεσμα επιτόκια θα διαμορφωθούν σε υψηλότερα επίπεδα στη ΕΕ από ότι στις ΗΠΑ και Ιαπωνία. Το αδύνατο σημείο της ΕΕ είναι το ποσοστό ανεργίας, που προβλέπεται να υπερβεί κατά τρεις ή τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες το αντίστοιχο των άλλων της τριάδας.

Η ΕΕ δεν μπορεί να διαφοροποιηθεί σημαντικά από τη γενικότερη οικονομική πολιτική της τριάδας. Η διατήρηση και βελτίωση της ανταγωνιστικής της θέσης στα πλαίσια ενός παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό στόχο της μακροοικονομικής πολιτικής της, μαζί με την ενίσχυση της θέσης των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στον ερευνητικό, τεχνολογικό, εμπορικό και βιομηχανικό τομέα.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Οικονομία και Ελληνικές Επιχειρήσεις

Καθώς η παγκοσμιοποίηση προχωρεί, βρισκόμαστε μπροστά σε κρίσιμα διλήμματα και προβληματισμούς. Τι θα γίνει με τις ελληνικές επιχειρήσεις; Θα καταφέρουν να προσαρμοσθούν και να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που ανοίγονται; Στις αχανείς αγορές που αρχίζουν να διαμορφώνονται, το παιχνίδι θα κριθεί στη δυναμική και το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα των επιχειρηματικών μας μονάδων και σχημάτων.

Ιδιαίτερα έντονες θα είναι οι πιέσεις σε επιχειρήσεις μικρού μεγέθους, όπως είναι η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνικών. Όλο και μεγαλύτερα τμήματα των αγορών θα καταλαμβάνονται από παγκοσμιοποιημένες επιχειρήσεις. Σε λίγα χρόνια, λίγες θα μπορούν να παραμείνουν απρόσβλητες από το διεθνή ανταγωνισμό.

Ενδιαφέροντα είναι τα αποτελέσματα μίας σχετικής μελέτης του ΟΟΣΑ για τις επιπτώσεις τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Στη μελέτη αυτή εκτιμάται ότι ένα μεγάλο ποσοστό βρίσκεται σε κίνδυνο και θα αντιμετωπίσει προβλήματα προσαρμογής. Ενδεικτικά προβλέπεται ότι το 2005 το 40% περίπου των επιχειρήσεων είναι απίθανο να επιβιώσει στην παρούσα τους μορφή, χωρίς σημαντικές αλλαγές στο κόστος, στην ποιότητα των προϊόντων και τις διοικητικές πρακτικές. Μόνο το 1/3 εκτιμάται ότι είναι ικανές να γίνουν διεθνώς ανταγωνιστικές και να αξιοποιήσουν την τάση της αυξανόμενης παγκοσμιοποίησης. Στο ίδιο περιβάλλον και με παρόμοια δραστηριότητα, άλλες επιχειρήσεις πετυχαίνουν και άλλες σβήνουν. Αυτό καταδεικνύει τη σπουδαιότητα ενδογενών παραγόντων όπως η φύση της στρατηγικής, τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και οι ικανότητες της κάθε επιχείρησης.

Στο πλαίσιο των εξελίξεων της διαδικασίας παγκοσμιοποίησης και για την επιτυχή προσαρμογή των ελληνικών επιχειρήσεων θα μπορούσαν να υποστηριχθούν οι εξής στρατηγικές κατευθύνσεις για το μέλλον:

- Συγκέντρωση σε ειδικές αγορές. Επιλογή κάποιου ειδικού τμήματος αγοράς στενά ορισμένου, και επέκταση σε διεθνή κλίμακα.
- Στενότερη επαφή και δεσμοί με τους πελάτες στις διεθνείς αγορές.
- Αποφυγή μαζικών τυποποιημένων προϊόντων.
- Εστίαση σε παράγοντες πέραν από την ποιότητα και το κόστος, όπως ολοκλήρωση υπηρεσιών, ευελιξία, σχεδίαση, εξατομίκευση, καινοτομία.
- Αξιοποίηση των παραδοσιακών χαρακτηριστικών της χώρας και της επιχείρησης για δημιουργία διαφοροποιημένων προϊόντων σε τομείς όπως τα αγροτικά προϊόντα και οι υπηρεσίες τουρισμού.
- Σφαιρικός προσανατολισμός προς παγκοσμιοποίηση. Ανάπτυξη της διεθνούς δραστηριότητας με στρατηγικές που θα περιλαμβάνουν επέκταση σε προηγμένες αγορές ώστε να αποκτηθεί εμπειρία.
- Συνεργασίες – Δικτύωση. Επιδίωξη συνεργασιών και αξιοποίηση δικτυώσεων με άλλους προηγμένους εταίρους.
- Στρατηγικές συμμαχίες με αυστηρή επιλογή εταίρων που έχουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα συμβατό με τη βασική στρατηγική της επιχείρησης.
- Μεταστρατηγική σε γεωπολιτικό επίπεδο. Γεωγραφικοί και ιστορικοί προσδιορισμοί οδηγούν στην αξιοποίηση της αγοράς των Βαλκανίων και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, η οποία θα πρέπει να γίνει μεθοδικά.

- Ανάπτυξη επιχειρηματικότητας και αξιοποίηση ευκαιριών πέραν των υπαρχόντων προϊόντων και επιχειρηματικών μονάδων.
- Υποδομές στο χώρο των μεταφορών όπως η δημιουργία τακτικών ναυτιλιακών γραμμών, η αύξηση των έργων στα λιμάνια, στους οδικούς άξονες, στις σιδηροδρομικές γραμμές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα απαραίτητων υποδομών είναι η εξαπλή ΕΓΝΑΤΙΑ: οδική, σιδηροδρομική, ενεργειακή, τεχνολογική, πληροφορική, τηλεπικοινωνιακή. Έμφαση πρέπει να δοθεί και στις άυλες υποδομές.

Ελλάδα και γεωργία

Οι οικονομικές διαστάσεις της παγκοσμιοποίησης της γεωργίας αφορούν σε μεγάλο βαθμό τη χώρα μας, που είναι κατεξοχήν γεωργική. Στο πλαίσιο της οικονομίας της αγοράς, σημειώνεται μια τεράστια συγκέντρωση σε όλα τα στάδια (παραγωγή, διανομή, κατανάλωση). Μια συγκέντρωση που καταλήγει αναπόφευκτα στον έλεγχο της τροφικής αλυσίδας από μια οικονομική ελίτ. Έτσι μιλάμε για εκβιομηχάνιση της γεωργίας. Η εκβιομηχάνιση αυτή σημαίνει την αύξηση της παραγωγής, εφόσον έχει ως συνέπεια την αύξηση της παραγωγικότητας όσων απέμειναν στη γεωργία, αλλά και τη συνακόλουθη συμπίεση των τιμών των αγροτικών προϊόντων.

Ο μέσος αγρότης στην Ελλάδα σήμερα, παράγει τρεις φορές περισσότερα τρόφιμα από ότι πριν από 25 χρόνια. Σύμφωνα μάλιστα με τους απολογητές της οικονομίας της αγοράς, ήταν ακριβώς η αγροτική εκβιομηχάνιση που έκανε δυνατό τον επισιτισμό τού συνεχώς διογκούμενου παγκόσμιου πληθυσμού.

Η συγκέντρωση και η παγκοσμιοποίηση έχουν συνέπεια ότι οι πολυεθνικές και οι μεγαλαγρότες από τη μια μεριά και τα σουπερμάρκετ από την άλλη, εκτοπίζουν τους μικρούς αγρότες, μέσω της συμπίεσης των τιμών που επιβάλλει ο παγκόσμιος ανταγωνισμός. Συγχρόνως, η εξάρτηση του αγρότη από τις πολυεθνικές για την προμήθεια των φυτοφαρμάκων, μηχανημάτων κ.λπ. δημιουργεί άλλο έναν παράγοντα εκτόπισης των μικρο-αγροτών. Για να επιβιώσει ο αγρότης πρέπει να ελαχιστοποιήσει τα έξοδα παραγωγής. Στον αγώνα αυτό, που είναι ιδιαίτερα έντονος όσο πιο απορυθμισμένες είναι οι αγορές, οι κτηνοτρόφοι για παράδειγμα, είναι αναγκασμένοι να καταφεύγουν σε μεθόδους όσον αφορά τον τρόπο διαβίωσης και διατροφής των ζώων, που καταλήγουν σε ασθένειες, οι οποίες με την παγκοσμιοποίηση μεταδίδονται αστραπιαία.

Φτώχεια

Με τον όρο **φτώχεια** αναφερόμαστε στην **οικονομική** κατάσταση που χαρακτηρίζεται από έλλειψη επαρκών πόρων για την ικανοποίηση βασικών ανθρώπινων αναγκών. Το κατώφλι των βασικών αναγκών που ορίζει το όριο της φτώχειας διαφέρει από χώρα σε χώρα.

Η φτώχεια ανάγεται να μετράται σε χρήματα και αντανακλά τους κατά κεφαλήν διαθέσιμους από τους πραγματικούς οικονομικούς πόρους μιας χώρας. Η έννοια της φτώχειας μπορεί και χωρίζεται ως εξής:

- ως **απόλυτη** φτώχεια ορίζεται το ποσοστό του πληθυσμού που ζει με λιγότερο από ένα καθορισμένο ποσό δολαρίων την ημέρα. Η δημοφιλέστερη στατιστική του είδους (που χρησιμοποιείται και από την Παγκόσμια Τράπεζα), είναι το ποσοστό του πληθυσμού που ζει με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα, σε τιμές του 1985. Ιδανικό ποσοστό απόλυτης φτώχειας είναι το 0%. Ο συγκεκριμένος ορισμός χρησιμοποιείται περισσότερο στις αναπτυσσόμενες χώρες.
- ως **σχετική** φτώχεια ορίζεται το ποσοστό των ατόμων σε μια χώρα που ζουν με εισόδημα κατώτερο ενός συγκεκριμένου ποσοστού του διάμεσου εισοδήματος (συνήθως 50%) στην χώρα. Δηλαδή αν το ποσοστό είναι 50% και το διάμεσο εισόδημα 10.000 δολάρια, ο δείκτης φτώχειας είναι ο αριθμός ατόμων που ζουν με λιγότερο από 5000 δολάρια ετησίως, διαιρεμένος δια τον συνολικό πληθυσμό. Ο ορισμός του ποσοστού του διάμεσου εισοδήματος διαφέρει από χώρα σε χώρα. Η σχετική φτώχεια είναι και ο πιο συχνά χρησιμοποιούμενος όρος στις στατιστικές των ανεπτυγμένων χωρών όπου και πολύ συχνά παρεξηγείται ως δείκτης *απόλυτης* φτώχειας.

Αίτια φτώχειας

- ✓ κοινωνική διαστρωμάτωση, χαρακτηριστικό της κοινωνίας και δεν υποδηλώνει μόνο διαφορές μεταξύ των ατόμων
- ✓ άνιση κατανομή των πλουτοπαραγωγικών πηγών (γης, υπεδάφους, υδάτων κλπ)
- ✓ ανισότητα στα εισοδήματα και τις περιουσίες μεταξύ ατόμων

√ προκατάληψη, διακρίσεις και ρατσισμός απέναντι σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες (π.χ των τσιγγάνων, των οικονομικών προσφυγών, των φορέων του AIDS, των ατόμων με ειδικές ανάγκες κτλ)

√ πόλεμος √ οι φυσικές καταστροφές

√ αλλαγές στην τεχνολογία, που προ καλούν ευρύ φάσμα ανεργίας, καθώς οι μηχανές αντικαθιστούν όλο και περισσότερα εργατικά χέρια.

√ φοροδιαφυγή (μη καταβολής στο κράτος χρηματικών ποσών που προέρχονται από οικονομικές δραστηριότητες) και παραοικονομία (η μη επίσημη καταγραφή από το κράτος των οικονομικών δραστηριοτήτων).

√ Τα δυο αυτά φαινόμενα από τη μια αυξάνουν το ατομικό εισόδημα αυτών που εμπλέκονται, αλλά από την άλλη, συμβάλλουν στην απώλεια σημαντικών εσόδων του κράτους, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την καταπολέμηση της ανεργίας κτλ.

η φτώχεια σχετίζεται με

√ την ηλικία (κυρίως πλήττονται οι νέοι και οι ηλικιωμένοι).

√ τη φυλή και την εθνικότητα που προσδιορίζουν ως μειονότητες τα άτομα ή τις ομάδες όταν βρίσκονται εκτός της χώρας τους √ το φύλο • οι γυναίκες πλήττονται περισσότερο και συνήθως αποκλείονται από υψηλόβαθμες θέσεις εργασίας.

√ τη μορφή της οικογένειας • οι μονογονεϊκές οικογένειες οποιασδήποτε μορφής ή οι πολυπληθείς πυρηνικές είναι πιο ευάλωτες

√ το επίπεδο εκπαίδευσης και κατάρτισης • οι αναλφάβητοι για παράδειγμα ή όσοι έχουν ελλιπή κατάρτιση σε κάποιο τομέα δυσκολεύονται περισσότερο να βρουν εργασία, ή αμείβονται πολύ χαμηλά κτλ

√ για τα φτωχά κυρίως κράτη ευθύνεται

Συνέπειες της φτώχειας

√ η φτώχεια επιφέρει άμεσες συνέπειες τόσο στα άτομα, όσο και στην κοινωνία

√ γίνεται αιτία δημιουργίας μιας σειράς άλλων προβλημάτων• μεταναστεύσεων πείνας • ρατσισμού • πολέμων • θανάτων βίας • ξενοφοβίας • ασθενειών

√ ο φτωχός αποκλείεται από κοινωνικά αγαθά • την εκπαίδευση => αναλφαβητισμός• την περίθαλψη => ασθένειες • την εργασία => ανεργία, εκμετάλλευση με μικρούς μισθούς των φτωχών • την ψυχαγωγία

Αντιμετώπιση της φτώχειας

• καταπολέμηση των αιτίων που την προκαλούν • αναδιανομή του πλούτου και του εισοδήματος, ώστε να μειωθούν οι κοινωνικές ανισότητες. • η Πολιτεία να φροντίσει ώστε να υιοθετούνται θεσμοί και τρόποι συμπεριφοράς που θα διευκολύνουν την

καταπολέμηση της φτώχειας. • κοινωνική πολιτική – Κράτος Πρόνοιας • λήψη μέριμνας για τους οικονομικά ασθενέστερους, τους ηλικιωμένους, τους ανάπηρους, τα παιδιά και τις μητέρες • η επαρκής γενική μόρφωση καθώς και η εξειδικευμένη επαγγελματική κατάρτιση δίνουν τα εχέγγυα για επαγγελματική καριέρα • αντίθετα το άτομο μπορεί να αποκλεισθεί από μια σειρά κοινωνικών διαδικασιών (πολιτισμού, υγείας κλπ). • το άτομο τώρα από την πλευρά του θα πρέπει κι εκείνο να έρχεται αρωγός της πολιτείας και παράλληλα με τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων του να φροντίζει να ασκεί τα καθήκοντα του και τις υποχρεώσεις του. Η ενέργεια όμως που θα βοηθήσει ιδιαίτερα το άτομο για την αποφυγή της φτώχειας, είναι η ολοκλήρωση των βασικών σπουδών, ώστε να μην είναι αναλφάβητοι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Ο κοινωνικός ρατσισμός δηλαδή η εχθρική συμπεριφορά, στρέφεται εναντίον ανίσχυρων και αδύνατων κοινωνικών ομάδων, που διαφέρουν από τους άλλους συνανθρώπους τους ως προς τον τρόπο ζωής, ως προς το θρήσκευμα, τις αντιλήψεις τους, τις ερωτικές επιλογές τους, το φύλο τους. Τέτοιες ομάδες είναι οι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, οι ναρκομανείς, οι άνεργοι, οι μετανάστες, οι φυλακισμένοι, οι τσιγγάνοι, οι γυναίκες και διάφορα άλλα περιθωριοποιημένα άτομα. Το φαινόμενο αυτό είναι πανάρχαιο και παρουσιάστηκε στην αρχαιότητα όπου ανθούσε το δουλεμπόριο, στα νεότερα χρόνια την εποχή των ανακαλύψεων νέων χωρών και της αποικιοκρατίας όπου οι λευκοί πολιτισμένοι εξόντωσαν τους απολίτιστους <<ιθαγενείς>> και συνεχίστηκε με τον πιο απάνθρωπο τρόπο την εποχή του φασισμού και του ναζισμού στην Ευρώπη. Αλλά και η εποχή μας δεν υστερεί σε ρατσιστική βαρβαρότητα, αφού σύμφωνα με δημοσιεύματα, στην Ινδία σκοτώνουν τα κορίτσια πριν μεγαλώσουν, γιατί θεωρούνται μεγάλο οικονομικό βάρος για την οικογένεια, που πρέπει να καταβάλει μεγάλη προίκα για να τα παντρέψει.

Μια ευάλωτη και ευπαθής κοινωνική κατηγορία που υφίσταται ιδιαίτερα και καθημερινά τις συνέπειες του ρατσισμού, είναι οι μετανάστες που γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης από τους εργοδότες και αντιμετωπίζονται ως μεγάλη απειλή για την χώρα και τους φορτώνουν όλα τα προβλήματα που υπάρχουν.

ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Τα άτομα που παρουσιάζουν προβλήματα στα κάτω άκρα τους διευκολύνονται στην κίνησή τους με τη χρήση αναπηρικής καρέκλας, μπαστουινιών ή άλλων βοηθημάτων. Η χρήση αναπηρικής καρέκλας απαιτεί έναν μεγάλο ελεύθερο χώρο για την άνετη κίνηση του ατόμου που τη χρησιμοποιεί. Τα άτομα αυτά είναι σε θέση να επικοινωνήσουν με άλλους ανθρώπους χρησιμοποιώντας το τηλέφωνο, δυσκολεύονται όμως στην προσπέλαση της συσκευής (π.χ. μπορεί αυτή να βρίσκεται πολύ ψηλά ή σε χώρους που είναι αδύνατο να μεταβεί το άτομο με την αναπηρική καρέκλα του λόγω ύπαρξης σκαλιών ή άλλων εμποδίων, κ.τ.λ.). Οι άνθρωποι με κινητικά προβλήματα, για παράδειγμα, αντιμετωπίζουν πολλές δυσκολίες στις μετακινήσεις τους αφού δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές ούτε στους δρόμους, ούτε στα μέσα μεταφοράς, ούτε στις δημόσιες υπηρεσίες, ούτε στα σχολεία.

Τα άτομα αυτά αισθάνονται ανεπαρκή και βιώνουν αρνητικά συναισθήματα αφού πολλές φορές, ακόμα κι αν προσπαθούν, δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν όχι λόγω της αναπηρίας τους αλλά λόγω της έλλειψης υποδομών και προϋποθέσεων . Από την άλλη πλευρά αισθάνονται ακόμα πιο άσχημα όταν αντί της ίσης μεταχείρισης που δικαιούνται εισπράττουν το λοξό βλέμμα, το υποτιμητικό χαμόγελο, την ολοκληρωτική αδιαφορία.

Οι συμπολίτες μας με αναπηρία δεν παύουν να αποτελούν φορείς προσωπικής ελευθερίας, αξιοπρέπειας και δημιουργικότητας . Το κράτος είναι, κατά το Σύνταγμα, υποχρεωμένο να μεριμνά για την άρση των ανισοτήτων που υφίστανται στην πράξη εις βάρος τους και να λαμβάνει θετικά μέτρα για την προώθηση της πραγματικής ισότητας . Η αποτελεσματικότητα των σχετικών δημόσιων πολιτικών αποτελεί κριτήριο αξιολόγησης της επάρκειας της δημόσιας διοίκησης και της πολιτικής τάξης, που συνήθως θυμάται την αναπηρική κοινότητα είτε «επετειακά», την 3η Δεκεμβρίου, είτε προεκλογικά.

Τα άτομα με αναπηρία έχουν μεν ειδικές ανάγκες, όμως διαθέτουν ασφαλώς και ειδικές ικανότητες , τις οποίες αναπτύσσουν, με αξιοθαύμαστο τρόπο, ως μηχανισμούς αναπλήρωσης έναντι των πεδίων όπου υστερούν. Τα άτομα με αναπηρία δεν είναι ούτε κοινωνικοί

παραβάτες , ούτε απόβλητοι, αλλά άνθρωποι που αποκλίνουν από έναν ιδεατό τύπο «μέσου ανθρώπου», ο οποίος στην πραγματικότητα δεν υφίσταται.

Σύμφωνα με το αρ. 32 του Ν. 1566/85 ως άτομα με ειδικές ανάγκες θεωρούνται όσοι « πάσχουν από ειδικές ανεπάρκειες ή δυσλειτουργίες οφειλόμενες σε φυσικούς, διανοητικούς ή κοινωνικούς παράγοντες, σε τέτοιο βαθμό, που είναι πολύ δύσκολο γι' αυτούς να συμμετάσχουν στη γενική και επαγγελματική κατάρτιση , να εξεύρουν εργασία ή να έχουν πλήρη συμμετοχή στην κοινωνία».

Επίσης στο αρ. 1 της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων των Αναπήρων Ατόμων, η οποία προκηρύχθηκε με την απόφαση 3447/9.12.1975 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται ότι: «ο όρος “ανάπηρο άτομο” σημαίνει κάθε άτομο ανίκανο να επιβιβαιώσει από μόνο του, ολικά ή μερικά, τις αναγκαιότητες για μία κανονική ατομική και κοινωνική ζωή, εξαιτίας μειωμένων σωματικών ή πνευματικών ιδιοτήτων , που έχει εκ γενετής ή εκφάνσεις της. Ο αποκλεισμός τους από την κοινωνική ζωή είναι ένδειξη πολιτισμικής υπανάπτυξης . Η ελλιπής εφαρμογή των

δικαιωμάτων τους στην πράξη αποδεικνύει τα κενά του θεσμικού πλαισίου και του διοικητικού συστήματος , αλλά και τις επικίνδυνες ρωγμές στη λειτουργία της πολιτείας ως κοινωνικού κράτους δικαίου. Σε τελική ανάλυση, τεράστια σημασία για την κοινωνική ενσωμάτωση των ατόμων με αναπηρία έχει η αποκατάσταση του κοινωνικού τους κύρους και η αναγνώριση του ρόλου τους στην οργανωμένη κοινωνική συμβίωση

ΟΜΟΦΟΒΙΑ

Η ομοφοβική συμπεριφορά αναφέρεται σε μια σειρά αρνητικών στάσεων, τοποθετήσεων και αισθημάτων προς τον ομοφυλόφιλο σεξουαλικό προσανατολισμό ή γενικότερα τους ανθρώπους που προσδιορίζονται ή γίνονται αντιληπτοί ως ΛΟΑΤ (Λεσβιακά, Ομοφυλοφιλικά, Αμφιφυλοφιλικά, Τρανσέξουαλ άτομα). Οι ορισμοί αναφέρονται σε μια ποικιλία συναισθημάτων, όπως αντιπάθεια, περιφρόνηση, προκατάληψη, αποστροφή και παράλογο φόβο.

Η ομοφοβία επίσης παρατηρείται στην επικριτική και επιθετική συμπεριφορά, όπως οι διακρίσεις και η βία. Στατιστικές του FBI για το έτος 2010, που αφορούσαν στα εγκλήματα μίσους και δόθηκαν στη δημοσιότητα από το γραφείο Τύπου του, έδειξαν πως το 19.3% των εν λόγω εγκλημάτων είχε ως κίνητρο τον σεξουαλικό προσανατολισμό. Επιπροσθέτως, επεξεργασία αντίστοιχων στατιστικών του FBI για τη χρονική περίοδο 1995 – 2008 έδειξε ότι τα ΛΟΑΤ άτομα «ήταν πολύ πιο πιθανό να πέσουν θύματα βίαιων πράξεων, από ό,τι οποιαδήποτε άλλη μειονότητα στις Ηνωμένες

Πολιτείες».

Ανάμεσα στις πιο πολυσυζητημένες μορφές της ομοφοβίας είναι η «θεσμοθετημένη» ομοφοβία (για παράδειγμα η ομοφοβία που πηγάζει από θρησκευτικές πεποιθήσεις ή που επικροτείται από τους πολιτικούς θεσμούς), η διασταύρωση της ομοφοβίας και σεξισμού απέναντι στις ομοφυλόφιλες γυναίκες, η κοινωνική ομοφοβία, που αναφέρεται ως όρος στον φόβο των ανθρώπων μη θεωρηθούν ομοφυλόφιλοι, και η εσωτερικευμένη ομοφοβία που αφορά στα άτομα που έλκονται από το ίδιο φύλο ανεξαρτήτως του πώς προσδιορίζονται

Κοινωνική ομοφοβία

Μια άλλη μορφή κοινωνικής ομοφοβίας μπορεί να θεωρηθεί ο φόβος ενός ατόμου μήπως θεωρηθεί γκέι . Θεωρητικοί όπως ο Calvin Thomas και η Judith Butler

διατείνονται ότι η ομοφοβία εδράζεται στον φόβο κάποιων ατόμων μη θεωρηθούν γκέι. Η ομοφοβία στους άντρες συνδέεται με την ανασφάλειά τους όσον αφορά τον ανδρισμό τους. Για τον λόγο αυτό, η ομοφοβία είναι τόσο διαδεδομένη στα σπορ και στην υποκουλτούρα των φιλάθλων που θεωρείται στερεοτυπικά πολύ αρρενωπή. Οι παραπάνω θεωρητικοί επιχειρηματολογούν ότι ένα άτομο που εκφράζει ομοφοβικές σκέψεις και συναισθήματα συμπεριφέρεται έτσι όχι μόνο με στόχο να επικοινωνήσει τις απόψεις του για την ομάδα των γκέι ανθρώπων αλλά και για να αποστασιοποιηθεί από αυτή την ομάδα πληθυσμού και το κοινωνικό στάτους της . Μέσω αυτή της αποστασιοποίησης από τους γκέι, επιβεβαιώνει τον ρόλο του ως ετεροφυλόφιλου σε μια ετεροκανονιστική κοινωνία και άρα καταβάλλει προσπάθεια να αποφύγει να χαρακτηριστεί γκέι και να τύχει της ανάλογης αρνητικής αντιμετώπισης . Αυτή η ερμηνεία συνδέεται με την ιδέα ότι ένας άνθρωπος ίσως εκφράσει βίαια αντίθεση στον «Άλλο» ώστε να εμπεδώσει τη δική του ταυτότητα ως μέλους της πλειοψηφίας και άρα να αποκομίσει κοινωνικό κύρος .

Η Nancy J. Chodorow δήλωσε ότι η ομοφοβία μπορεί να θεωρηθεί μέθοδος προστασίας της ανδρικής αρρενωπότητας. Διάφορες ψυχαναλυτικές θεωρίες εξηγούν ότι την ομοφοβία ως απειλή στις ομοερωτικές παρορμήσεις , είτε είναι πραγματικές παρορμήσεις είτε απλώς υποθετικές. Αυτή η απειλή προκαλεί απώθηση , άρνηση ή αντιδραστικούς μηχανισμούς ως άμυνα.

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

Ανάμεσα στους ανθρώπους που υφίστανται αυτή τη μορφή των κοινωνικών διακρίσεων ανήκουν και όσοι αντιμετωπίζουν προβλήματα σωματικού βάρους . Πληθώρα ερευνών παρουσίασαν ότι στην παιδική ηλικία τα φαινόμενα ρατσιστικής αντιμετώπισης από συνομηλίκους είναι ιδιαίτερα έντονα σε παιδιά ηλικίας 10-11 ετών . Αυτό το πρόβλημα κάνει την εμφάνισή του λόγω της προκατάληψης από την οποία κατατρύχονται τα ελληνόπουλα . Επιπλέον, μια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο εξωτερικό και συγκεκριμένα στο Πανεπιστήμιο της Μινεσότα αποκάλυψε πως οι έφηβοι, οι οποίοι αντιμετώπιζαν αρνητικά σχόλια για το σώμα τους, απογοητεύονταν περισσότερο φτάνοντας σε σημείο να αυτοκτονούν.

Είναι άξιο συζήτησης το γεγονός ότι για να γίνει κάποιος αρεστός και επιτυχημένος στη σημερινή εποχή θα πρέπει να διατηρεί μια αδύνατη σιλουέτα...!! Αυτά τα πρότυπα, τα οποία έχουμε ως κοινωνία άκριτα υιοθετήσει από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης βλάπτουν σοβαρά τους νέους και πολλές φορές η συμπεριφορά τους και η ψυχολογία τους διαστρεβλώνεται. Η κατάθλιψη και η χαμηλά αυτοεκτίμηση είναι μερικές από τις επιπτώσεις της κοινωνικής συμπεριφοράς απέναντι στους

υπέρβαρους συνανθρώπους μας. Μάλιστα, οι ρατσιστικές διακρίσεις παρατηρούνται ακόμα και μέσα στην οικογένεια, το σχολείο και φυσικά στον εργασιακό χώρο .

ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ

Η ξενοφοβία και ο ρατσισμός είναι δύο έννοιες που απασχολούν τον τελευταίο καιρό αρκετά την Ελλάδα. Ρατσισμός είναι η αντίληψη ότι οι άνθρωποι δεν είναι όλοι ίσοι μεταξύ τους, αλλά διαχωρίζονται σε ανώτερους και κατώτερους, διακρινόμενοι είτε από το χρώμα του δέρματος, είτε από την εθνικότητα, είτε από τη θρησκεία κλπ. Το πιο συνηθισμένο είδος ρατσισμού, και αυτό που έχει δώσει την αρχική ονομασία στην λέξη (ιταλ. («ράτσα») *razza* = φυλή), είναι ο φυλετικός ρατσισμός. Ξενοφοβία είναι «ο νοσηρός φόβος προς τους αλλοδαπούς ή τις ξένες χώρες». Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει μια αποστροφή σε ξένους ή αλλοδαπούς. Δύο λέξεις που οδήγησαν εκατομμύρια ανθρώπους στον θάνατο. Ο άνθρωπος είχε και έχει την τάση να αισθάνεται ανώτερος από τα άλλα είδη του ζωικού βασιλείου αλλά και από τους άλλους ανθρώπους και διαρκώς να ψάχνει μια οποιαδήποτε δικαιολογία για αυτό. Η ξενοφοβία δεν είναι τρομερά διαφορετική από το ρατσισμό, δεδομένου ότι περιλαμβάνει επίσης διακρίσεις και συνεργάζεται άψογα μαζί του, αν και αυτή τη φορά η δικαιολογία για να γίνει ο διαχωρισμός ή υποτίμηση δεν βασίζεται στη φυλή αλλά στην ιθαγένεια. Με την υπεκφυγή ότι οι ξένοι πάνε σε μια άλλη χώρα για να πάρουν θέσεις εργασίας από τους υπηκόους της χώρας αυτής, κάτι που αντικειμενικά δεν ισχύει, αφού συνήθως οι ντόπιοι έχουν απορρίψει αυτές τις εργασίες αναπτύσσεται ένα κλίμα ξενοφοβίας. Έτσι αυτοί οι οικονομικοί μετανάστες αντιμετωπίζονται ξενοφοβικά με αποτέλεσμα να τους είναι αδύνατο να νιώσουν «σαν το σπίτι τους», αφού αποκλείονται και περιθωριοποιούνται. Αν και η οικονομική μετανάστευσή αλλά και η μετανάστευση για εύρεση εργασίας είναι κάτι που συμβαίνει σε όλο τον κόσμο, παρατηρείται συχνά ξενοφοβική βία κατά των μεταναστών και των οικονομικών και πολιτικών προσφύγων.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών έχει προσπαθήσει να εξαλείψει τις διακρίσεις με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου το 1948 περιγράφοντας τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Το 1965, τα Ηνωμένα Έθνη υιοθέτησαν τη «Διεθνή Σύμβαση για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Φυλετικών Διακρίσεων» που περιλαμβάνει επίσης τις περιπτώσεις της ξενοφοβίας. Το 1978 η UNESCO υιοθέτησε τη «Διακήρυξη σχετικά με τη φυλή και φυλετική προκατάληψη» για την καταπολέμηση της ξενοφοβίας και του ρατσισμού που αναφέρει πως όλοι οι

άνθρωποι έχουν την ίδια καταγωγή και ανήκουν στο ίδιο είδος και οι διαφορές τους δεν μπορεί να είναι βάση για προκατάληψη. Το 1992 η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, για την προστασία των μειονοτήτων εξέδωσε την «Διακήρυξη για τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές, εθνοτικές, θρησκευτικές ή γλωσσικές μειονότητες» αναγνωρίζοντας το δικαίωμά τους να ασκούν τα ήθη και τα έθιμα του πολιτισμού τους ελεύθερα. Το 2001 στο Durban στη Νότια Αφρική ήταν η παγκόσμια διάσκεψη κατά του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, των φυλετικών διακρίσεων και της μισαλλοδοξίας.

Παρ' όλες αυτές τις προσπάθειες σε πολιτικό επίπεδο ο ρατσισμός και η ξενοφοβία έχουν ακόμη έρεισμα στις κοινωνίες του κόσμου.

Σύγχρονη μορφή ρατσισμού. Ξενοφοβία.

Ο ρατσισμός είναι ένα από τα χειρότερα και πιο απάνθρωπα φαινόμενα του σύγχρονου κόσμου. Είναι ένα φαινόμενο του άδικου συστήματος που κυβερνά τον κόσμο και καταστρέφει τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων. Ο σύγχρονος ρατσισμός, που αντιμετωπίζουμε σήμερα, είναι πιο πολύπλοκος από τον απλό και καθαρό ρατσισμό του παρελθόντος. Ο σύγχρονος ρατσισμός δεν μπορεί να εκφραστεί ανοιχτά, χωρίς προσωπείο, όμως παρ' όλα αυτά οι ρατσιστικές ενέργειες ούτε μειώθηκαν ούτε εξαφανίστηκαν. **Ο ρατσισμός είναι ο φιλοσοφικός εγκέφαλος του φασισμού.** Στις ευρωπαϊκές χώρες υπάρχουν ακόμα μερικές ρατσιστικές οργανώσεις που ανοιχτά προσπαθούν να διατηρήσουν την καθαρότητα του ιερού αίματος της Ευρώπης και κάνουν ανοιχτή προπαγάνδα ενάντια στους ξένους. Όμως, το είδος ρατσιστικών οργανώσεων δεν είναι η πραγματική βάση του ρατσισμού, ακριβώς επειδή διατηρούν την παραδοσιακή φόρμα του ρατσισμού που δεν είναι πλατιά αποδεκτή από το λαό και επομένως δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν πολλά πράγματα. Οι κυβερνήσεις και οι άρχουσες τάξεις των χωρών αυτών παράγουν και αναπαράγουν την παλιά σκέψη, όχι απλά και άμεσα, αλλά με έναν πιο έμμεσο και ραφινάτο τρόπο. Αυτός ο τρόπος αναπαραγωγής της σκέψης είναι χρήσιμος στο βαθμό που τους βοηθά να εφαρμόσουν τα σχέδιά τους για τους ξένους. Βέβαια δεν λένε "πας μη Ελλην βάρβαρος" ή "είμαστε ο περιούσιος λαός". Αλλά διατηρούν την κυριαρχία τους πάνω στις φτωχές χώρες μέσω διεθνών συμφωνιών και νομιμοποιημένων επεμβάσεων. Ο ρατσισμός είναι ένα χρήσιμο εργαλείο νομιμοποίησης αυτών των ενεργειών ανάμεσα στους πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων κρατών.

Ο ρατσισμός είναι ενστικτώδης στους ανθρώπους. Ετσι δεν χρειάζεται να υπάρξει κάποιο ιδιαίτερο πρόγραμμα ρατσιστικών πράξεων. Είναι αρκετό να οξύνει κανείς αυτή την αίσθηση ή να τροφοδοτήσει αυτή την άποψη και ο καθένας μπορεί να προβεί σε ρατσιστικές πράξεις.

Η βασική εφαρμογή του ρατσισμού γίνεται με άπειρες μορφές σε μικρή κλίμακα. Τα θύματα αυτών των μικρής κλίμακας ρατσιστικών ενεργειών είναι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες που έρχονται κυρίως από μη ευρωπαϊκές χώρες, άνθρωποι που προσπαθούν να ξεφύγουν από το θάνατο και να βρουν ένα καταφύγιο. Η βασική μέθοδος προώθησης του ρατσισμού δεν είναι η εξύμνηση των ευρωπαϊκών εθνών, γιατί αυτή η μέθοδος είναι παλιά και άχρηστη. Αντίθετα, πιο ταιριαστή είναι η αρνητική προπαγάνδα σχετικά με τους ξένους ή τις χώρες καταγωγής τους. Όλες οι

ευρωπαϊκές χώρες έχουν μερίδιο στην καταστροφή χωρών όπως η Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν, το Ιράκ, που έχει σαν αποτέλεσμα караβάνια προσφύγων. Αυτοί οι πρόσφυγες, όταν έρχονται εδώ, αντιμετωπίζονται σαν εγκληματίες, μιας και δεν είναι πλέον εξειδικευμένοι εργάτες για τη βιομηχανία αλλά οι πιο φτωχοί άνθρωποι, που έχουν χάσει τα προς το ζην. Ο καλύτερος τρόπος είναι να δημιουργήσουν μια ρατσιστική ατμόσφαιρα, να ψηφίσουν ένα σκληρό νόμο ενάντια τους, να αγνοούν τα αιτήματά τους και να τους επιτίθενται λίγο λίγο μέρα με τη μέρα, από το δρόμο μέχρι τα στρατόπεδα. Εως ότου οι ίδιοι οι πρόσφυγες πιστέψουν ότι είναι οι πιο άχρηστοι, πιο απομονωμένοι, πιο ανάξιοι και αδύναμοι άνθρωποι, άνθρωποι που δεν αξίζει να τους έχει κανείς την παραμικρή εμπιστοσύνη. Δεν υπάρχει καμιά επίσημη στατιστική, όμως πιστεύω ότι πάνω από το 80% των προσφύγων έχουν διάφορα ψυχολογικά προβλήματα, κυρίως κατάθλιψη. Αυτοτραυματίζονται με μαχαίρια, με τσιγάρα, αυτοδηλητηριάζονται και προσπαθούν να αυτοκτονήσουν. Αυτά είναι τα άμεσα αποτελέσματα των ρατσιστικών ενεργειών και της ατέλειωτης αναμονής για τα караβάνια των προσφύγων.

Πιστεύω ότι πολλές φορές ο ρατσισμός κρύβεται πίσω από την καθημερινότητα, ακόμη και πίσω από φαινομενικά ανθρωπιστικές ενέργειες.

Οι πρόσφυγες προέρχονται κυρίως από φτωχές και υπανάπτυκτες χώρες ή από χώρες που βρίσκονται σε πόλεμο, και αυτές οι καταστάσεις ενισχύουν τα ρατσιστικά αισθήματα των χωρών στις οποίες καταφεύγουν. Ο ρατσισμός προσπαθεί να αποδείξει ότι οι πρόσφυγες είναι δειλοί, παράσιτα, ανίκανοι να ζήσουν τη ζωή τους και επομένως εγκατέλειψαν τις χώρες τους και ήρθαν εδώ για να καταναλώσουν τους πόρους μας χωρίς κόπο. Και εξαιτίας όλων αυτών αυξάνουν την ανεργία, προκαλούν προβλήματα στο σύστημα κοινωνικής ασφάλειας και γενικότερα προκαλούν διάφορες κοινωνικές αναστατώσεις, γίνονται κακό παράδειγμα για την κοινωνία, στελεχώνουν τις μαφιόζικες ομάδες, τη διακίνηση ναρκωτικών και λαθρομεταναστών.

Όλα τα παραπάνω αφορούν γενικά τις ευρωπαϊκές χώρες και την Ελλάδα, όμως στην Ελλάδα υπάρχουν ορισμένες ιδιαιτερότητες. Μια απ' αυτές είναι το χαμηλό ρατσιστικό συναίσθημα των Ελλήνων, που μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι πριν από μερικές δεκαετίες πολλοί Έλληνες ήταν και οι ίδιοι πρόσφυγες. Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι ότι η Ελλάδα δεν είναι πλήρως βιομηχανοποιημένη και έτσι διατηρείται ακόμα ένας ανατολίτικος τρόπος ζωής.

Πώς γεννιέται η ξενοφοβία

Ζούμε σε μια κοινωνία στην οποία αισθανόμαστε συχνά ότι απειλούμαστε. Η παγκοσμιοποίηση.., οι φυσικές καταστροφές, η οικονομική κρίση, οι δυσκολίες της καθημερινής ζωής μάς δημιουργούν την αίσθηση ότι δεν τα καταφέρνουμε πλέον να αντιμετωπίσουμε. απειλές που είναι συχνά απρόβλεπτες. Αισθανόμαστε ανυπεράσπιστοι και ανίκανοι να δράσουμε, και συνεπώς φοβόμαστε. Είναι ένας ακαθόριστος φόβος τον οποίο μεταφέρουμε κυρίως στους ξένους».

Ο Αλέν Τουρέν μιλάει στον Φάμπιο Γκαμπάρο, ανταποκριτή της ιταλικής «La Repubblica» στο Παρίσι.

Ο γάλλος κοινωνιολόγος εξηγεί το φαινόμενο της ξενοφοβίας ως αντίδραση που αποκαλύπτει τις αντιφάσεις μιας όλο και πιο κατακερματισμένης και ανασφαλούς κοινωνίας: **«Μέσα από την ξενοφοβία εκδηλώνεται ο φόβος για όποιον είναι διαφορετικός από μας όχι μόνο στη φυσική του μορφή, αλλά και στην κουλτούρα, τη θρησκεία ή τους τρόπους ζωής.**

Τα χαρακτηριστικά του άλλου, ωστόσο, είναι μόνον ένα πρόσχημα, για να μπορούμε να προβάλλουμε πάνω του τις δικές μας αγωνίες. Απορρίπτοντας τον άλλον για το ένα ή το ένα άλλο χαρακτηριστικό του, η ξενοφοβία θέτει σε κίνηση μια δυναμική η οποία φτάνει ακόμα και να αρνείται την ανθρωπιά του άλλου, χαρακτηρίζοντάς τον μη ανθρώπινο, επειδή είναι διαφορετικός από μας. Η απανθρωποποίηση.. του άλλου είναι μια από τις χειρότερες συνέπειες της ξενοφοβίας. Για τον ξενόφοβο γίνεται αδύνατο να ζήσει μαζί με τους άλλους, απέναντι στους οποίους λειτουργεί ένα αληθινό ταμπού. Οι άλλοι γίνονται αντιληπτοί ως ακάθαρτοι. Η παρουσία τους απειλεί την καθαρότητα μιας εξιδανικευμένης.. κοινότητας, η οποία επομένως πρέπει και να προστατευτεί.

Με αυτόν τον τρόπο γεννιέται ο απόλυτος ξένος, που γίνεται παγκόσμια απειλή απέναντι στην οποία πρέπει να αμυνθούμε. **Ωθούμενος ως τις ακραίες συνέπειές του, ένας τέτοιος συλλογισμός παράγει τον ρατσισμό**, δηλαδή την πιο ακραία μορφή της ξενοφοβίας. Φυσικά, όποιος είναι ξενόφοβος κινείται πάντοτε σε ένα γενικό επίπεδο, στιγματίζοντας μια ολόκληρη κοινότητα, έστω και αν σε προσωπικό επίπεδο θα έχει έναν άραβα, σενεγαλέζο ή ρουμάνο φίλο, για να τον επιδεικνύει απορρίπτοντας κάθε κατηγορία για ξενοφοβία εναντίον του ιδίου.

Η αύξηση της ξενοφοβίας είναι μια ανησυχητική ένδειξη για την κοινωνία μας. Βέβαια, αν εξετάσουμε το ζήτημα σε μian ιστορική προοπτική, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η ιστορία του κόσμου κυριαρχήθηκε συχνά από την απόρριψη των άλλων, των "βαρβάρων", των διαφορετικών.

Στο παρελθόν υπήρξαν πολύ χειρότερες καταστάσεις από τις σημερινές, όπως, για παράδειγμα, εκείνες που γεννήθηκαν από τη μεταχείριση των δούλων και από την αποικιοκρατία. Σήμερα ωστόσο, έπειτα από μια μακρά περίοδο κατά την οποία η ξενοφοβία φαινόταν βαθμιαία να υποχωρεί, μου φαίνεται ότι επιστρέφει και μας γυρίζει πίσω στη βαρβαρότητα.

Για να κατανοήσουμε τις αιτίες αυτής της εξέλιξης, πρέπει να πάρουμε υπόψη μας ότι ζούμε σε μια κοινωνία πιο ανοιχτή και πιο κινητική, στην οποία οι επαφές ανάμεσα σε διαφορετικούς πληθυσμούς είναι πιο εύκολες και αυξάνονται διαρκώς. Είναι μια κατάσταση που παράγει αντιφατικές συνέπειες. Πλάι στο άνοιγμα και στη διαθεσιμότητα εκδηλώνεται και η επίταση της ανησυχίας, που τροφοδοτεί την απόρριψη των άλλων. Όταν όμως αντιμετωπίζεται.. εχθρικά και απορρίπτεται μια ολόκληρη κοινότητα, καταλήγει να αναδιπλώνεται στον εαυτό της και να βυθίζεται στη μνησικακία. Η πτώση στον κοινοτισμό και η ξενοφοβία διαπλέκονται στενά.

Η ξενοφοβία, βέβαια, γεννιέται και από μια κρίση ταυτότητας, αλλά δεν ενισχύουμε την ταυτότητά μας καταπολεμώντας όποιον είναι διαφορετικός. Αντίθετα, η επίγνωση της ταυτότητάς μας μεγαλώνει μέσα από το διάλογο με τον άλλον που διαφέρει από μας. Σε κάθε περίπτωση, είναι αλήθεια ότι η ξενοφοβία γεννιέται όταν μια ταυτότητα αισθάνεται ότι κινδυνεύει από απειλές που δεν είναι άμεσα αναγνωρίσιμες. Η παγκοσμιοποίηση, εκτός του ότι θέτει υπό αμφισβήτηση την ταυτότητά μας, απειλεί και την ικανότητά μας για δράση. Ολο και πιο συχνά αισθανόμαστε ανήμποροι και ανίσχυροι. Σε ορισμένες καταστάσεις, όπως έχει υπογραμμίσει ο κοινωνιολόγος Αλέν Ερενμπέργκ, βρισκόμαστε μπροστά σε μια αληθινή κατάρρευση του εγώ. **Τότε γίνεται εύκολο να φορτώσουμε την ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση σε κάποιον άλλον, ο οποίος είναι αναγνωρίσιμος από το ένα ή το άλλο ειδικό του γνώρισμα. Η αόριστη και ασύλληπτη απειλή μπορεί έτσι να εντοπιστεί και επομένως μπορεί να αποκρουστεί πιο εύκολα. Είναι η δυναμική του αποδιοπομπαίου τράγου.**

Η ασφάλεια είναι δικαίωμα όλων, το οποίο πρέπει να είναι εγγυημένο, ιδίως στο πιο αδύναμο τμήμα του πληθυσμού. Δεν πρέπει, ωστόσο, να πέφτουμε στη δημαγωγία, καθιστώντας υπεύθυνες για τις δυσκολίες μας ολόκληρες ομάδες ανθρώπων. Σήμερα όλες οι στατιστικές μάς λένε ότι η εγκληματικότητα είναι έργο κυρίως νέων μη μεταναστών. Η εγκληματική απειλή, επομένως, έρχεται από το εσωτερικό της χώρας και όχι από το εξωτερικό. Δεν είναι οι μετανάστες, που ζουν μέσα στην ανασφάλεια, εκείνοι που απειλούν την ασφάλειά μας. Χρειάζεται να συνεχίζουμε να το επαναλαμβάνουμε και να προσπαθούμε να επεξεργαζόμαστε πολιτικές ικανές να συνδυάζουν φιλοξενία των άλλων και δικαίωμα στην ασφάλεια».

ΒΙΑ, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ & ΕΞΑΡΤΗΣΙΟΓΟΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Έγκλημα, σύμφωνα με τον ποινικό κώδικα, ονομάζεται η "άδικη πράξη που μπορεί να καταλογιστεί σ' αυτόν που τη διέπραξε και η πράξη αυτή τιμωρείται από το νόμο". Άρα στοιχεία του εγκλήματος είναι η πράξη που τιμωρείται απ' το νόμο και είναι δυνατό να καταλογιστεί σ' αυτόν που την έπραξε. Το έγκλημα είναι δυνατό να διαπραχτεί μόνο από άνθρωπο και όχι από άλογα όντα (π.χ. ζώα).

Είναι κοινωνικό φαινόμενο, Αποτελεί πράξη βλαβερή που θίγει το ηθικό συναίσθημα της κοινωνίας που είναι διαφορετικό από τόπο σε τόπο. Ο αριθμός των πράξεων, που χαρακτηρίζονται ως εγκλήματα, αυξάνει, όσο αυξάνει και η πρόοδος της ανθρωπότητας, επειδή οι κοινωνικές αντιλήψεις, τα ήθη, τα έθιμα, οι παραδόσεις κλπ. καλλιεργούνται και βελτιώνονται με την πάροδο του χρόνου. Στενή επίσης σχέση υπάρχει μεταξύ του τρόπου με τον οποίο γίνεται ένα έγκλημα και του βαθμού του πολιτισμού της χώρας του δράστη.

- Κακουργήματα - πλημμελήματα - πταίσματα, ανάλογα με το μέγεθος της ποινής με την οποία τιμωρούνται.
- Εγκλήματα ενέργειας-παράλειψης.
- Εγκλήματα στιγμιαία-διαρκή –εξακολουθούντα, ανάλογα με το χρόνο κατά τον οποίο διαπράχθηκε το έγκλημα.
- Εγκλήματα απόστασης
- Αυτόφωρα εγκλήματα, αν ο δράστης συλληφθεί μέσα σε 24 ώρες.
- Εγκλήματα τυπικά και ουσιαστικά κλπ.

Ορισμός του Ηλεκτρονικού Εγκλήματος

Η πληροφορική τεχνολογία κατέστησε δυνατή τη διάπραξη ενός ευρέως φάσματος εγκληματικών πράξεων, οι οποίες απαιτούν εξειδίκευση και αυξημένη κατάρτιση. Ως «Ηλεκτρονικό Έγκλημα», λοιπόν, θεωρούνται οι αξιόποινες εγκληματικές πράξεις που τελούνται με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών και συστημάτων επεξεργασίας δεδομένων και τιμωρούνται με συγκεκριμένες ποινές από την ελληνική νομοθεσία. Ανάλογα με τον τρόπο τέλεσης διαχωρίζονται σε εγκλήματα

τελούμενα με τη χρήση Ηλεκτρονικών Υπολογιστών (computer crime) και σε Κυβερνοεγκλήματα (cyber crime), εάν τελέσθηκε μέσω του Διαδικτύου.

Κύριες μορφές Κυβερνοεγκλημάτων που εξιχνιάσθηκαν στην Ελλάδα από το Τμήμα Ηλεκτρονικού Εγκλήματος/ΔΑΑ

1. Απάτες μέσω Διαδικτύου
2. Παιδική πορνογραφία
3. Cracking και hacking
4. Διακίνηση-πειρατεία λογισμικού
5. Πιστωτικές κάρτες
6. Διακίνηση ναρκωτικών
7. Έγκλημα στα chat rooms

Στην ελληνική νομοθεσία όμως, δεν υπάρχει νόμος που να αναφέρεται αποκλειστικά σε θέματα Διαδικτύου και να ρυθμίζει τη συμπεριφορά των χρηστών του Διαδικτύου από άποψη Ποινικού Δικαίου. Ως εκ τούτου, η Ελλάδα συνεργάζεται με τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και άλλων διεθνών οργανισμών, για την αντιμετώπιση των σχετικών θεμάτων.

Κίνδυνοι για τα παιδιά

- Μπορούν να εκτεθούν σε ακατάλληλο πορνογραφικό ή προσβλητικό περιεχόμενο.
- Μπορούν να έρθουν σε επαφή με αγνώστους που μπορούν να τα βλάψουν.
- Υπόκεινται σε πιέσεις από τις έμμεσες αλλά επιβλητικές διαφημίσεις στο Διαδίκτυο.
- Μπορούν να εθιστούν στη χρήση του Διαδικτύου και έτσι κινδυνεύουν να παραμελήσουν τις κοινωνικές τους δραστηριότητες, τις σχολικές τους υποχρεώσεις, τα παιχνίδια τους με φίλους.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- Η εξέλιξη της εγκληματικότητας στην Ελλάδα στα χρόνια του μνημονίου θα γίνει σίγουρα στο μέλλον πεδίο έρευνας («case study») για πολλούς εγκληματολόγους σε όλο τον κόσμο.
- Και αυτό γιατί η θεωρία ότι «η φτώχεια φέρνει έγκλημα» διαψεύστηκε παταγωδώς. Μία αιτιοκρατική θεωρία που φαντάζει αυτονόητη αποδεικνύεται στην περίπτωση της Ελλάδας υπεραπλουστευτική και αναληθής.

- Οι βασικοί δείκτες δείχνουν μείωση της βαριάς εγκληματικότητας τουλάχιστον κατά 30% από το 2010 μέχρι σήμερα, ενώ αύξηση εμφανίζεται μόνο κατά περίπτωση σε «εγκλήματα του δρόμου», όπως αρπαγές τσαντών και μικροποσών.

BIA

Ενδοοικογενειακή Βία

Ως ενδοοικογενειακή βία ορίζεται κάθε είδους σωματική, σεξουαλική ή ψυχολογική βία ή οικονομική εκμετάλλευση που ασκείται σε βάρος του θύματος από τον πρώην ή νυν σύζυγο ή σύντροφο, καθώς και από μέλη της οικογένειάς του.

Κύριες εκφάνσεις της ενδοοικογενειακής βίας αποτελεί η βία μεταξύ συζύγων ή συντρόφων, οι επιθέσεις εφήβων προς τους γονείς, η κακοποίηση και εκμετάλλευση ανήλικων ή ηλικιωμένων μελών της οικογένειας.

Βιασμός

Βιασμός είναι ο εξαναγκασμός ατόμου, με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου, σε συνουσία ή σε άλλη ασελή πράξη ή σε ανοχή της .

Ο βιασμός είναι το πιο αποτρόπαιο έγκλημα. Είναι ένα έγκλημα εξουσίας και επιβολής που προσβάλλει βάνουσα την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια του θύματος.

Σεξουαλική Παρενόχληση

Η σεξουαλική παρενόχληση είναι η εκάστοτε συμπεριφορά σεξουαλικού περιεχομένου ή άλλη έμφυλη συμπεριφορά, η οποία παραβιάζει την αξιοπρέπεια γυναικών και ανδρών στον χώρο εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της συμπεριφοράς των προϊσταμένων και των συναδέλφων.

Είναι μια ανυπόφορη παραβίαση της αξιοπρέπειας των εργαζομένων ή των εκπαιδευομένων και είναι απαράδεκτη στις περιπτώσεις που:

- Μια τέτοια συμπεριφορά είναι ανεπιθύμητη, αθέμιτη και προσβλητική.
- Εργοδότες ή συνάδελφοι χρησιμοποιούν την απόρριψη ή την αποδοχή μιας τέτοιας συμπεριφοράς εκ μέρους ενός προσώπου ως βάση για μια απόφαση που επηρεάζει την πρόσβαση του εργαζομένου στην επαγγελματική κατάρτιση, στην εργασία, στη συνέχιση της απασχόλησης, στην προαγωγή, στο μισθό ή και σε άλλες συνθήκες εργασίας.
- Τέτοιου είδους συμπεριφορά δημιουργεί ένα κλίμα εργασίας εκφοβιστικό, εχθρικό ή ταπεινωτικό για το εν λόγω άτομο.
- Η σεξουαλική παρενόχληση συνδέεται με ένα ανασφαλές, αβέβαιο και επικίνδυνο ψυχοκοινωνικά εργασιακό περιβάλλον.

Trafficking

Μια σύγχρονη μορφή δουλείας

Ο ορισμός του trafficking αφορά τη στρατολόγηση, μεταφορά, μετακίνηση, εγκατάσταση, ή παραλαβή προσώπων, μέσω απειλής, ή χρήσης βίας, ή άλλων μορφών εξαναγκασμού, της απαγωγής, του δόλου, της εξαπάτησης, της κατάχρησης της δύναμης, της κατάχρησης μιας τρωτής ή ευάλωτης θέσης, της προσφοράς ή της αποδοχής οικονομικού ή άλλου οφέλους για την επίτευξη της σύμφωνης γνώμης ενός προσώπου το οποίο ασκεί έλεγχο ή εξουσία επί άλλου προσώπου για το σκοπό της εκμετάλλευσης.

Η εκμετάλλευση περιλαμβάνει την εκμετάλλευση της πορνείας ή άλλες μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης, την εξαναγκαστική εργασία, ή παροχή υπηρεσιών, τη διαμόρφωση συνθηκών σκλαβιάς, ή τη λήψη σωματικών οργάνων. Ο ορισμός αυτός είναι γνωστός ως «Πρωτόκολλο του Palermo» (2000) ή «Πρωτόκολλο του Trafficking».

Πολιτική βία

Πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών με πολιτικά κίνητρα, ή λόγο πολιτικού μίσους αντιπάλου. Μοιάζει με την θρησκευτική βία. Είναι μορφές ηθικής βίας. Ο ένοχος, ακόμη κι αν ομολογήσει την πράξη του, συνήθως δεν νιώθει ότι έσφαλε σε αντίθεση πχ με ένα ληστή που σκότωσε λόγω λάθος χειρισμού της κατάστασης.

Το άτομο που διαπράττει πολιτική βία είναι άκρως επικίνδυνο, γιατί νιώθει ότι υπηρετεί ηθικές αξίες, ανώτερες απ' την σωματική ακεραιότητα κάποιας ομάδας ανθρώπων, πολλές φορές και όλων.

Αναίτια βία

Βία χωρίς προφανή ή λογική αιτία. Νεανική βία σε τυχαία πρόσωπα "για πλάκα". Σχιζοειδής βία χωρίς λογική αιτία. Ορμονική βία, λόγω υψηλής τεστοστερόνης, μα και χαμηλά επίπεδα αυτοσυγκράτησης-αυτοελέγχου.

Θρησκευτική βία - Ιερή βία

Το να προκαλείς σωματικές βλάβες ή θάνατο λόγω θρησκευτικών πεποιθήσεων. Ονομάζεται Ιερή βία και Ηθική βία. Ο θύτης δεν διαπράττει κάποιο έγκλημα σύμφωνα με τις αρχές του. Είναι πολύ επικίνδυνη μορφή βίας, όπως και η πολιτική, γιατί ακόμη και αν ο θύτης παραδεχθεί την πράξη του, δεν θεωρεί συνήθως ότι έκανε κάτι μεμπτό.

Ψυχολογική βία

Ψυχολογική πίεση, συνειδητή και μη. Ως ψυχολογική βία μπορεί να θεωρηθεί η πίεση ενός ατόμου να κάνει κάτι που δεν θέλει, χωρίς το άτομο να έχει ερωτηθεί αν θέλει. Για παράδειγμα, η υποχρεωτική στράτευση σε μια χώρα είναι μορφή

ψυχολογικής βίας σε όσους την αποδέχονται για κοινωνικούς λόγους. Δηλαδή ψυχολογική βία υπάρχει όταν η αποδοχή του θύματος είναι εικονική, για να μην διαταράξει π.χ. οικογενειακές ισορροπίες.

ΕΞΑΡΤΗΣΙΟΓΟΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

1. Διεγερτικές ουσίες :

- Καφεΐνη
- Νικοτίνη
- Αμφεταμίνη
- Μεθαμφεταμίνες
- Κοκαΐνη
- Crack
- Έκσταση

2. Οποιοειδή :

- Μορφίνη
- Ηρωίνη
- Κωδεΐνη
- Μεθαδόνη

3. Κατασταλτικές ουσίες :

- Οινόπνευμα (αλκοόλ)
- Βαρβιτουρικά
- Βενζοδιαζεπίνες

4. Ινδική Κάνναβη (Χασίς, Μαριχουάνα)

5. Παραισθησιογόνες ουσίες (LSD, P.C.P., Peyot, Magic mashrooms)

6. Εισπνεόμενες ουσίες (Αεροζόλ, Κόλλες, Διαλύτες χρωμάτων, Βενζίνη)

Με τον όρο «ναρκωτικά» νοούνται οι ουσίες με διαφορετική χημική δομή και διαφορετική δράση στο κεντρικό νευρικό σύστημα και με κοινά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τη μεταβολή της θυμικής κατάστασης του χρήστη και την πρόκληση εξάρτησης διαφορετικής φύσης, ψυχικής ή και σωματικής και ποικίλου βαθμού, καθώς και την ανακούφιση των χρονίως πασχόντων από τα συμπτώματα συγκεκριμένης νόσου, για την οποία αυτές κρίνονται ιατρικά επιβεβλημένες. Οι ουσίες δηλαδή αυτές προκαλούν ακατανίκητη ανάγκη ή επιθυμία για συνεχή χρήση του ναρκωτικού ή και για απόκτησή του με οποιοδήποτε μέσο.

Συνέπειες: εγκεφαλική βλάβη και ανικανότητα να αντιλαμβάνεται και να ερμηνεύει κανείς τον εξωτερικό κόσμο όπως αυτός πράγματι είναι.

Ισχύει ο 4139/13 «Νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών». Κύρια φιλοσοφία του νόμου αυτού είναι ο χαρακτηρισμός του τοξικομανούς ως «ασθενούς» αντί εγκληματία και η διάκριση μεταξύ τοξικομανών και μη τοξικομανών κατά τη σωφρονιστική τους μεταχείριση.

Ποινή για το έγκλημα της διακίνησης ναρκωτικών: Κάθειρξη τουλάχιστον οκτώ (8) ετών και χρηματική ποινή μέχρι τριακόσιες χιλιάδες ευρώ (300.000,00 €).

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Το σημαντικότερο κείμενο για τα δικαιώματα του παιδιού, [η Διεθνής Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού](#), ρυθμίζει τις υποχρεώσεις των κρατών για την προστασία και την προαγωγή των δικαιωμάτων του παιδιού.

Η Σύμβαση είναι μια διεθνής συνθήκη ανθρωπίνων δικαιωμάτων που λέει πως όλα τα παιδιά γεννιούνται με βασικές ελευθερίες και δικαιώματα.

Μια τέτοια συνθήκη αποτελεί μια συμφωνία μεταξύ ανθρώπων ή κρατών όπου όλοι συμφωνούν να υπακούουν στον ίδιο νόμο. Η Σύμβαση καθορίζει το εύρος των δικαιωμάτων τα οποία οφείλουν να απολαμβάνουν τα παιδιά οπουδήποτε. Θέτει τις βασικές προϋποθέσεις για την ευημερία των παιδιών στα διάφορα στάδια της ανάπτυξής τους και είναι ο πρώτος παγκόσμιος, νομικά δεσμευτικός, κώδικας δικαιωμάτων των παιδιών στην ιστορία.

Η [Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού](#) υιοθετήθηκε ομόφωνα από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το 1989 και τέθηκε σε ισχύ στις 2 Σεπτεμβρίου 1990. Μέχρι σήμερα έχει κυρωθεί από 193 χώρες. Στην Ελλάδα κυρώθηκε στις 2 Δεκεμβρίου του 1992 με τον Ν.2101/92.

Περιλαμβάνει τρεις μεγάλες κατηγορίες δικαιωμάτων:

- Προστασία (από κάθε μορφής κακοποίηση, εκμετάλλευση, διάκριση, ρατσισμό, κ.λπ.)
- Παροχές (δικαίωμα στην εκπαίδευση, την υγεία, την πρόνοια, την ψυχαγωγία, κ.λπ.)
- Συμμετοχή (δικαίωμα στην έκφραση γνώμης, την πληροφόρηση, τον ελεύθερο χρόνο, κ.λπ.)

Ορισμένα από τα δικαιώματα του παιδιού που περιέχονται στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

- Όλα τα παιδιά είναι ίσα και πρέπει να προστατεύονται από διακρίσεις λόγω φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, καταγωγής, πεποιθήσεων, νομικής κατάστασης των ιδίων ή μελών της οικογένειάς τους.
- Το συμφέρον του παιδιού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε όλες τις αποφάσεις που το αφορούν.
- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην ταυτότητα, δηλαδή σε ένα όνομα, επώνυμο και ιθαγένεια.
- Τα παιδιά πρέπει να μεγαλώνουν σε ένα περιβάλλον που τους παρέχει τα αναγκαία υλικά αγαθά (στέγη, ρούχα, τροφή) και διασφαλίζει τη σωματική, νοητική, συναισθηματική και κοινωνική τους ανάπτυξη.
- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να μην αποχωρίζονται από τους γονείς τους, εκτός αν αυτό γίνεται με κοινή απόφαση των γονέων ή ύστερα από απόφαση της Πολιτείας, επειδή οι γονείς τα παραμελούν ή τα κακομεταχειρίζονται.

- Όλα τα παιδιά, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά τους, έχουν δικαίωμα να εκφράζουν τη γνώμη και τις απόψεις τους σε θέματα που τα αφορούν. Οι ενήλικες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη τους πριν πάρουν αποφάσεις γι' αυτά.
- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να εκφράζουν τις θρησκευτικές ή άλλες πεποιθήσεις τους.

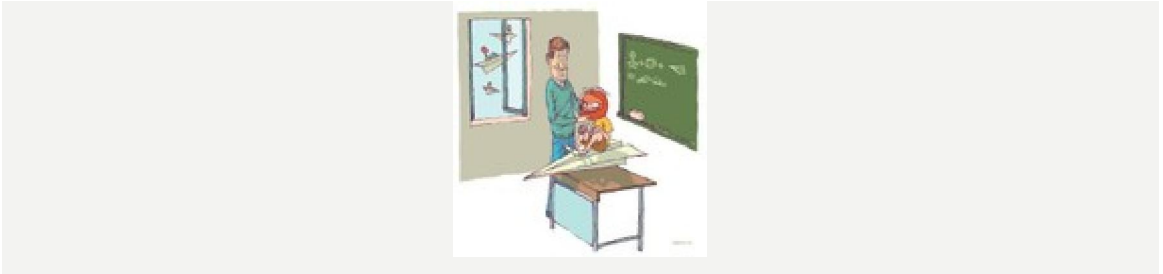
- Κανείς δεν μπορεί να επεμβαίνει αυθαίρετα στην ιδιωτική ζωή των παιδιών, στην οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία τους, ούτε να προσβάλλει την τιμή και την υπόληψή τους.
- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα μέσα ενημέρωσης (εφημερίδες, ραδιόφωνο, τηλεόραση, ηλεκτρονικά μέσα) αλλά πρέπει και να προστατεύονται από τις αρνητικές επιδράσεις τους.

- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα προστασίας από κάθε μορφής κακομεταχείριση: βία, παραμέληση, κακοποίηση (σωματική, λεκτική, ψυχολογική, σεξουαλική) και εκμετάλλευση, μέσα και έξω από την οικογένεια.
- Τα παιδιά που προέρχονται από ξένη χώρα έχουν δικαίωμα φροντίδας και προστασίας.
- Τα παιδιά με ειδικές ανάγκες έχουν δικαίωμα στη δωρεάν ειδική φροντίδα, εκπαίδευση και επιμόρφωση, ώστε να απολαμβάνουν ισότιμη και αξιοπρεπή ζωή.

- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην ιατρική περίθαλψη και φροντίδα, τους εμβολιασμούς, τη νοσηλεία, κ.λπ.
- Όταν η οικογένεια δεν μπορεί να φροντίσει ένα παιδί, τότε η Πολιτεία αναλαμβάνει τη φροντίδα του με θεσμούς όπως η υιοθεσία, η φιλοξενία σε ανάδοχη οικογένεια ή σε ίδρυμα, που πρέπει να σέβονται πλήρως τα δικαιώματά του.

- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση, σύμφωνα με τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητές τους. Το κράτος πρέπει να παίρνει μέτρα ώστε τα παιδιά να γράφονται και να μη διακόπτουν στο σχολείο, να αναπτύσσουν τις ικανότητες και την προσωπικότητά τους. Τα πειθαρχικά μέτρα δεν πρέπει να προσβάλλουν την αξιοπρέπεια των μαθητών.
- Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην ανάπαυση, στο παιχνίδι και την ψυχαγωγία.

- Τα παιδιά πρέπει να προστατεύονται από κάθε μορφής οικονομική εκμετάλλευση (επαιτεία, εκπόρνευση, πορνογραφία, δουλεμπόριο, κ.λπ.) Έχουν όμως δικαίωμα στην εργασία με ασφάλιση και υπό προϋποθέσεις, ανάλογα με την ηλικία, το είδος εργασίας, το ωράριο, κ.λπ..
- Τα παιδιά που είτε τα ίδια είτε μέλη της οικογένειάς τους κάνουν χρήση ναρκωτικών ή άλλων ουσιών που προκαλούν εξάρτηση έχουν δικαίωμα κατάλληλης υποστήριξης.
- Τα παιδιά που συλλαμβάνονται και δικάζονται έχουν δικαίωμα να αντιμετωπίζονται με αξιοπρέπεια και σεβασμό στην ιδιωτική τους ζωή, να ενημερώνονται αναλυτικά από τις Αρχές σε κατανοητή γλώσσα και να έχουν νομική βοήθεια. Σε περίπτωση που είναι απολύτως απαραίτητη η κράτησή τους, αυτή πρέπει να γίνεται χωριστά από ενήλικα άτομα και με σεβασμό στην προσωπικότητα και τις ανάγκες τους.

ΑΠΟΛΥΤΑΡΧΙΚΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ

ΧΟΥΝΤΑ 21 Απριλίου 1967

ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΦΘΑΣΑΜΕ ΣΤΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

A. Η δικτατορία της 21ης Απριλίου 1967 δεν ήταν ένα ξαφνικό γεγονός στην ελληνική πολιτική ιστορία.

B. Μετά το τέλος του εμφυλίου πολέμου στη χώρα μας δημιουργήθηκαν και αναπτύχθηκαν εκείνοι οι μηχανισμοί που «γέννησαν» τη δικτατορία.

A. Οι δημοκρατικοί θεσμοί ουσιαστικά δε λειτούργησαν και οι ατομικές ελευθερίες δεν προστατεύτηκαν.

B. Οι συντηρητικές δυνάμεις κυριαρχούν διώκοντας κάθε δημοκρατική κίνηση και φωνή.

A. Η παρουσία των ξένων δυνάμεων- πρώτα των Άγγλων και αργότερα των Αμερικανών- είναι έντονη.

B. Ο πολιτικός ρόλος του στρατού αυξάνεται.

A. Το παλάτι, με τους βασιλείς Παύλο και αργότερα Κωνίνο Β', επεμβαίνει συνεχώς στην πολιτική ζωή της χώρας.

B. Προσπαθεί να υποκαταστήσει τα κόμματα και να κατευθύνει την πορεία του κράτους.

A. Να ελέγχει όλους τους ουσιαστικούς τομείς της εξουσίας: στρατό, σώματα ασφαλείας, διοίκηση.

B. Από τη δεκαετία του 1960 όμως οι πολιτικές και κοινωνικές συγκρούσεις οξύνονται.

A. Οι επεμβάσεις του παλατιού κατ' εντολή των ξένων κέντρων είναι πια απροκάλυπτες.

B. Παράλληλα με το επίσημο κράτος δημιουργούνται και λειτουργούν μηχανισμοί που δεν ελέγχονται από τις κυβερνήσεις.

A. Η δολοφονία του βουλευτή της Ενιαίας Δημοκρατικής Αριστεράς (ΕΔΑ), του Γρηγόρη Λαμπράκη, στη Θεσνίκη το 1963 αποτελεί κορυφαίο παράδειγμα ύπαρξης τέτοιων μηχανισμών.

B. Ο λαός και η νεολαία αντιδρούν. Αναπτύσσεται ένα μαζικό λαϊκό κίνημα με κορυφαίες στιγμές του τους αγώνες του «1-1-4» για την υπεράσπιση του συντάγματος, του 15% για την παιδεία, της υπεράσπισης της παγκόσμιας ειρήνης.

A. Τον Ιούλιο του 1965 το παλάτι επιδιώκει να ελέγχει πάση θυσία το στρατό και να κατευθύνει την εξωτερική πολιτική. Περιφρονεί ανοιχτά τη θέληση του λαού, όπως αυτή εκφράστηκε στις εκλογές.

B. Εκατό και πλέον μέρες λαός και νεολαία με μαζικές κινητοποιήσεις και γενικές απεργίες διεκδικούν:

A. Δημοκρατία, πολιτικές ελευθερίες, κοινωνικά δικαιώματα.

B. Αμφισβητούν τα ξένα κέντρα εξουσίας καθώς και τεράστιες θυσίες των εργαζομένων

που επιβλήθηκαν στην ελληνική κοινωνία.

A. Αυτήν την περίοδο βρίσκονταν σε εξέλιξη σοβαρά στρατηγικά σχέδια των Αμερικανών για την περιοχή της Μέσης Ανατολής και του Περσικού κόλπου.

B. Οι ΗΠΑ χρειαζόταν στην Ελλάδα με την ιδιαίτερα σημαντική στρατηγική της θέση καθεστώς φιλικό προς αυτούς.

A. Και ποιο άλλο καθεστώς θα τους εξυπηρετούσε καλύτερα από μια δικτατορία με επικεφαλής αξιωματικούς εκπαιδευμένους στις ΗΠΑ και μερικούς απ' αυτούς στρατολογημένους από τις μυστικές τους υπηρεσίες;

B. Ένα καθεστώς που επιπλέον θα εγγυόταν και θα επέβαλλε τη σιωπή των προοδευτικών δυνάμεων;

A. Εξάλλου τα σχέδια για την επιβολή της δικτατορίας στη χώρα μας τα είχαν επεξεργαστεί από καιρό η ΣΙΑ και η ΚΥΠ.

B. Στις 3 Απρίλη 1967 ο βασιλιάς Κωνσταντίνος αναθέτει στον Παναγιώτη Κανελόπουλο το σχηματισμό κυβέρνησης με δικαίωμα διάλυσης της βουλής και διενέργειας εκλογών.

A. Η επιβολή της δικτατορίας είχε όμως δρομολογηθεί.

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967: ΕΠΙΒΟΛΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ;

ΠΟΙΟΙ ΤΗΝ ΣΤΗΡΙΞΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΝ;

Αναγγελία πραξικοπήματος- Βασιλικό διάταγμα (κασέτα)

A. Η πρώτη δικτατορική κυβέρνηση ορκίστηκε 8 ώρες ύστερα από την έκδοση του βασιλικού διατάγματος.

B. Πρωθυπουργός: ο Κωνσταντίνος Κόλλιας. Είναι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου που είχε αθωώσει όλους τους αναμειγμένους αξιωματικούς στην υπόθεση της δολοφονίας του Λαμπράκη.

A. Υπουργός εσωτερικών: Στυλιανός Πατακός, ταξίαρχος τεθωρακισμένων.

B. Υπουργός συντονισμού: ο συνταγματάρχης πυροβολικού, Νικόλαος Μακαρέζος.

A. Υπουργός προεδρίας: ο συνταγματάρχης, Γεώργιος Παπαδόπουλος.

(ακούγεται η φωνή του Παπαδόπουλου)

B. Η χούντα δείχνει αμέσως τις προθέσεις της.

A. Καταργείται η βουλή, απαγορεύεται η λειτουργία των πολιτικών κομμάτων, συστήνονται στρατιωτικά δικαστήρια.

B. Απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις άνω των 3 ατόμων. Απαγορεύονται οι απεργίες.

A. Αναστέλλονται τα θεμελιώδη άρθρα του Συντάγματος που αναφέρονται στις ατομικές και πολιτικές ελευθερίες.

B. Απολύονται όσοι θεωρούνται επικίνδυνοι για το καθεστώς. Παύονται οι εκλεγμένοι δήμαρχοι και κοινοτάρχες. Παύονται οι εκλεγμένοι στα σωματεία και τα συνδικάτα. Στη θέση τους οι χουντικοί διορίζουν αυτούς που εμπιστεύονται.

A. 10.000 Έλληνες πολίτες συλλαμβάνονται τις 4 πρώτες ώρες του πραξικοπήματος.

B. Η βία και η αυθαιρεσία επικράτησαν σ' όλες τις εκδηλώσεις της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής.

(τραγούδι: «Αχ, χελιδόνι μου»)

A. Στον οικονομικό τομέα σκανδαλώδεις είναι οι συμβάσεις και τα προνόμια που δίνουν οι χουντικοί στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο.

B. Μέχρι το Σεπτέμβριο του 1969, 235 ξένες εταιρείες εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα

A. Φοροαπαλλαγές, δάνεια, προστασία και διευκολύνσεις για τους πλούσιους προβλέπει η νομοθεσία της χούντας.

B. Το 1972 η Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών ανακήρυξε τον Παπαδόπουλο ισόβιο πρόεδρο σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για τα γενναιόδωρα κίνητρά του στους εφοπλιστές.

A. Την ίδια περίοδο το εξωτερικό χρέος αυξάνει δραματικά και φτάνει τα 4 δις δολάρια.

B. Ο πληθωρισμός πλησιάζει το 30% , ενώ οι μισθοί έχουν παγώσει.

A. Σταθεροί λοιπόν υποστηρικτές της χούντας είναι οι εκπρόσωποι του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου. Και ο κυριότερος υποστηρικτής της στο εξωτερικό σ' όλη τη διάρκεια της επταετίας, οι ΗΠΑ.

B. Αποτελεί κοινή πεποίθηση ότι η ΣΙΑ ήταν άμεσα αναμειγμένη στην οργάνωση και επιβολή του πραξικοπήματος.

A. Το Πεντάγωνο ήθελε να χρησιμοποιήσει και στρατιωτικά την Ελλάδα για την «παρέμβασή»του στην Ανατολική Μεσόγειο.

B. Το 1972 υπογράφεται ελληνοαμερικανική συνθήκη με την οποία παρέχονται μόνιμες

«διευκολύνσεις» στον 6ο αμερικανικό στόλο.

A. ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ; ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΑΝΤΕΔΡΑΣΕ; ΠΩΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΚΕ;

B. Ενώ υπήρχαν πολλά μυστικά σχέδια που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την επιβολή

δικτατορίας, δεν υπήρχε κανένα σχέδιο άμεσης αντιμετώπισης και δράσης εναντίον της.

A. Ο παραδοσιακός πολιτικός κόσμος παρουσίασε ανικανότητα και αδυναμία να δράσει άμεσα και αποτελεσματικά.

B. Η χούντα κινήθηκε αστραπιαία. Ο βασιλιάς συνθηκολόγησε. Κλούβες γυρνούσαν από συνοικία σε συνοικία και γέμιζαν με αγωνιστές.

A. Ο φόβος και οι νωπές πληγές απ' τον εμφύλιο πόλεμο οδήγησαν κάποιους στη σιωπή.

Άλλοι δε μίλησαν από άγνοια ή παραπλάνηση.

B. Ορισμένοι εκμεταλλεύτηκαν το καθεστώς για καταλάβουν δημόσιες θέσεις και αξιώματα, για να αποκτήσουν κοινωνικά και οικονομικά οφέλη.

A. Υπήρχαν κι αυτοί που αντιστάθηκαν. Πολλοί ανώνυμοι που έκρυβαν στα σπίτια τους αγωνιστές.

B. Μικρές αντιστασιακές ομάδες

A. Οι Έλληνες που κατέφυγαν στο εξωτερικό. Δημοσιογράφοι, ορισμένοι πολιτικοί, άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών.

B. Η πιο σημαντική πράξη αντίστασης είναι αυτή του Αλέξανδρου Παναγούλη. Τον Αύγουστο του 1968 προσπαθεί να ανατινάξει το αυτοκίνητο του Παπαδόπουλου που πήγαινε στο Σούνιο.

A. Ο Νίκος Ζαμπέλης, συνεργάτης του σ' αυτήν την απόπειρα, αφηγείται (κασέτα-Ζαμπέλης)

- B. Ο Παναγούλης συλλαμβάνεται και καταδικάζεται σε θάνατο. Η διεθνής, όμως κινητοποίηση αναγκάζει τους χουντικούς να μετατρέψουν την ποινή σε ισόβια.
- A. Η κηδεία του Γεωργίου Παπανδρέου, το Νοέμβριο του 1968, δίνει την ευκαιρία στο λαό για την πρώτη αντιδικτατορική διαδήλωση στην Αθήνα. Μισό εκατομμύριο ακολουθεί την κηδεία και φωνάζει συνθήματα κατά της χούντας.
- B. Ίδια μαζική αντίθεση στο καθεστώς εκδηλώνεται και στην κηδεία του ποιητή Γ. Σεφέρη
- A. Όμως κάθε προσπάθεια αντίστασης καταπνιγόταν αμέσως με βροχή από συλλήψεις και καταδίκες σε στρατοδικεία. Γεμίζουν οι φυλακές και τα ξερονήσια.
- B. Περισσεύουν τα βασανιστήρια, απαραίτητο συμπλήρωμα στις πρακτικές της χούντας.
- Τις πρώτες μέρες της δικτατορίας δολοφονείται ο δημοκρατικός δικηγόρος Νικηφόρος Μανδηλαράς.
- A. Στη Γένοβα της Ιταλίας, το Σεπτέμβριο του 1970, ο φοιτητής Κώστας Γεωργάκης αυτοπυρπολείται σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη χούντα. Πριν την αυτοπυρπόλησή του σημειώνει:
- B. «Δεν μπορώ να κάνω διαφορετικά από το να σκέφτομαι και να ενεργώ σαν ελεύθερο άτομο».
- A. Η Ευρωπαϊκή επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων κάτω από την πίεση των εξόριστων στο εξωτερικό Ελλήνων, συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία βασανιστηρίων και εξευτελιστικής μεταχείρισης των πολιτικών κρατούμενων στην Ελλάδα.
- B. Το Δεκέμβριο του 1969 η χούντα δηλώνει την αποχώρησή της από το συμβούλιο της Ευρώπης, αντί να περιμένει τη βέβαιη διαγραφή της. (κασέτα βασανιστήρια)
- A. Τέλος του 1972 και κυρίως το '73 η δικτατορία αντιμετωπίζει ανοικτά πια τη λαϊκή δυσαρέσκεια και απομονώνεται όλο και ο περισσότερο διεθνώς.
- B. Οι χουντικοί αποφασίζουν να προχωρήσουν σε κάποια φιλελευθεροποίηση» του καθεστώτος, νομίζοντας πως έτσι θα εξαπατήσουν το λαό και τη διεθνή κοινή γνώμη.
- A. Ο ελιγμός της φιλελευθεροποίησης και η διακήρυξη της προετοιμασίας «εκλογών» πέφτει στο κενό, παρόλο που μια μερίδα του παραδοσιακού πολιτικού κόσμου έδειχνε να τον αποδέχεται.
- B. Οι αντιδικτατορικές εκδηλώσεις πυκνώνουν. Απεργίες εργαζομένων, αγροτικά συλλαλητήρια, φοιτητικές κινητοποιήσεις.

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

- A. Τον πιο βασικό ρόλο στην πάλη κατά της δικτατορίας παίζει το φοιτητικό κίνημα.
- B. Η επανάσταση στην Κούβα και το σύμβολο της εξέγερσης, ο Τσε Γκεβάρα
- A. Ο απόηχος των κινημάτων στην Ευρώπη με κορυφαία στιγμή το Μάη του 1968 στη Γαλλία
- B. το κίνημα ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ στην Αμερική
- A. οι αγωνιστικές παραδόσεις του λαού μας
- B. αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης και ελπίδας, παράδειγμα αντίστασης και ρήξης για τους Έλληνες φοιτητές.
- A. Από το Φλεβάρη του 1972 οι φοιτητές βρίσκονται σε διαρκή κινητικότητα, όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και τη Θεσλόνικη, τα Γιάννενα, την Πάτρα.
- B. Ζητούν ελεύθερες φοιτητικές εκλογές, αντιδρούν στο νόμο «περί στρατολογίας».
- A. Με βάση αυτό το νόμο οι χουντικοί διέκοπταν την αναβολή για στράτευση και καλούσαν στα «όπλα» όσους φοιτητές είχαν αντιδικτατορική δράση.
- B. Παρά τις μαζικές συλλήψεις και την πλατιά εφαρμογή της επιστράτευσης, η χούντα δεν κατάφερε να υποτάξει το φοιτητικό κίνημα.
- A. Στις 2 Νοέμβρη του 1973 ο υπουργός Παιδείας δηλώνει ότι θα γίνουν «ελεύθερες» εκλογές στα Παν/μια, μετά τις βουλευτικές.
- B. Οι φοιτητές καταγγέλλουν τον ελιγμό και ζητούν άμεσα εκλογές, πραγματικά ελεύθερες
- A. Από κει κι έπειτα τα γεγονότα εξελίσσονται ραγδαία σε χιονοστιβάδα που κυλά συμπαρασύροντας τα πάντα.
- B. 8 Νοέμβρη 1973: οι φοιτητές καταλαμβάνουν για τρίτη φορά τη Νομική.
Ακούγονται για πρώτη φορά τα συνθήματα «Ψωμί- Παιδεία- Ελευθερία», «Κάτω η χούντα».
- A. Ο αγώνας των φοιτητών «ξεπερνά» τα φοιτητικά αιτήματα και φέρνει στην επιφάνεια τη διεκδίκηση όλου του λαού για τη λευτεριά του.
- B. Η χούντα πανικοβάλλεται . Δίνει εντολή στα όργανά της να διώξουν τους φοιτητές με τη βία από το παν/μιακό άσυλο.
- A. Οι φοιτητές δεν καταθέτουν τα «όπλα». Στις 14 Νοέμβρη συνεδριάζουν οι γενικές συνελεύσεις των σχολών του Πολυτεχνείου και αποφασίζουν κατάληψη.
- B. Υψώνεται η σημαία της εξέγερσης. Μια σημαία βγαλμένη μέσα από την ; πολυφωνία και τις αντιθέσεις τους.
- A. Μια σημαία όμως όπου όλοι μαζί χάραξαν πάνω της το όραμα μιας κοινωνίας,

ελεύθερης, ανεξάρτητης, κοινωνικά δίκαιης, τελικά απελευθερωτικής.

B. Είναι από τις σπάνιες στιγμές που οι ανώνυμοι δημιουργούν ιστορία. Γίνονται υποκείμενα της ιστορίας και όχι αντικείμενό της, όπως στην υπόλοιπη ζωή τους.

A. Το Πολυτεχνείο κατάμεστο. Φτάνει πλήθος φοιτητών και από άλλες σχολές

B. Οι φοιτητές οργανώνονται. Ομάδες τροφοδοσίας, τυπογραφείο, φαρμακείο, ραδιοφωνικός σταθμός.

A. Καλούν το λαό να κινητοποιηθεί. Η εξέγερση γενικεύεται. Το κέντρο της Αθήνας δονείται από διαδηλώσεις.

B. Κίνηση ηλεκτρισμένη του πλήθους από το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο. Από τα στενά βγαίνουν ομάδες ανθρώπων που ενώνονται με το συγκεντρωμένο πλήθος. Αυτό το πλήθος τραγουδάει. Αυτό το πλήθος κλαίει και τραγουδάει. Το τραγούδι που ακούγεται δε θυμίζει κανένα άλλο. Αυτό το τραγούδι είναι μια απαίτηση. Συγκεντρώνεται και γίνεται μία φωνή.

A. Δίνεται εντολή στο διευθυντή της αστυνομίας για εκκαθάριση του χώρου.

B. Οι φοιτητές στήνουν οδοφράγματα. Τα δακρυγόνα πέφτουν βροχή. Ανάβουν φωτιές στους δρόμους.

A. Η δικτατορία πανικοβάλλεται. Παίρνουν νέες αποφάσεις.

B. 17 Νοέμβρη μεσάνυχτα. Παράταξη των τανκς γύρω από το Πολυτεχνείο. Μονάδες καταδρομών τοποθετούνται κατάλληλα.

A. Αρχίζουν αγωνιώδεις διαπραγματεύσεις. Τα μέλη της συντονιστικής επιτροπής δηλώνουν ότι δέχονται να εκκενώσουν το Πολυτεχνείο κάτω από την εγγύηση της δικαιοσύνης, του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού και του τύπου. .

B. Οι όροι απορρίπτονται. Η χούντα είχε αποφασίσει την πάση θυσία καταστολή της εξέγερσης

για να σώσει το καθεστώς της και να τρομοκρατήσει το λαό.

A. Δύο πυροβολισμοί. Τρία τανκς ορμάνε μαζί. Το πρώτο που φαίνεται παράλογα πιο μεγάλο.

Ρίχνει τη μεγάλη πόρτα με τα κάγκελα. Οι άνθρωποι πάντα σε τέτοιες στιγμές ή χάνονται ή

μένουν και πολτοποιούνται.

B. Στα τρία αυτά λεπτά ήταν ο θάνατος. Καμιά δυσάρεστη έκπληξη για τους αστυνομικούς. Τα παιδιά ήταν άοπλα. Εκτός και αν θεωρηθούν όπλα οι λέξεις τους.

A. Λέξεις με μπογιά κόκκινη, μπλε και μαύρη στους τοίχους. Λέξεις στον αέρα..

B. Λέξεις με ηχώ.

A. Το Πολυτεχνείο εκκενώθηκε. Οι περισσότεροι φοιτητές συλλαμβάνονται.

Άλλοι κυνηγημένοι καταφεύγουν στα γύρω σπίτια. Κραυγές αγωνίας και πόνου ακούγονται μέχρι το πρωί.

B. Αμέσως μετά το θέαμα του άδειου ρημαγμένου χώρου, υπήρχε ένα πρόβλημα που δε μπορούσε να ξεχαστεί ή να αποσιωπηθεί. Το πρόβλημα της ζωής και του θανάτου.

A. Πόσοι ζωντανοί; Πόσοι νεκροί;

B. Πόσοι ακρωτηριασμένοι; Πόσοι τρελοί; Πόσοι χαμένοι;

A. Πόσοι έζησαν και θυμούνται;)

B. Ομαδικός τάφος ανοίχτηκε πρόχειρα τα ξημερώματα του Σαββάτου στο Γουδί.

Θάφτηκαν βιαστικά οι πρώτοι νεκροί. Μιλάνε για αριθμό που ξεπερνά τους 75.

A. 75 παιδιά. Στοιβάχτηκαν βιαστικά, κάθετα και οριζόντια, κορμιά ξυλιασμένα δύσκαμπτα και χωρίς τραγούδι.

B. Όνομα κανένα. Σχήμα κανένα. Στοιχείο που να αποδεικνύει ταυτότητα κανένα.

A. Κανένας δεν τόλμησε να κάνει αφαίρεση εκείνο το πρωί Μια απλή αριθμητική πράξη. Να βγάλει έναν αριθμό συμπέρασμα και να τον αφαιρέσει από τους ζωντανούς.

B. Γιατί πολλά θύματα παρουσιάσθηκαν ως απαγωγές, εξαφανίσεις, εκπαραθυρώσεις, θάνατοι καρδιάς και αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων και δήθεν αυτοκτονίες.

A. Το Πολυτεχνείο ήταν για τη χούντα η αρχή του τέλους της. Κλόνησε συθέμελα το οικοδόμημα της ξενοκίνητης χούντας. Το ξευτέλισε, μαζί και τους προστάτες του. Το αποδιοργάνωσε και το οδήγησε στην τελική του φάση.

B. Στις τάξεις των χουντικών γίνεται αλλαγής φρουράς. Τα ηνία αναλαμβάνει ο Ιωαννίδης, μαζί με την υποχρέωση απέναντι στη ΣΙΑ και τις ΗΠΑ να παίξει την τελευταία πράξη του δράματος, που προέβλεπε τη διχοτόμηση της Κύπρου.

A. Στις 15 Ιουλίου του 1974 η χούντα οργανώνει πραξικόπημα στην Κύπρο ενάντια στον αρχιεπίσκοπο Μακάριο. Με τη δύναμη των τανκς διορίζουν πρόεδρο της Κύπρου το Σαμψών, πειθήνιο όργανό τους.

B. Το σκηνικό είχε στηθεί. Με το πραξικόπημα αυτό η χούντα άνοιξε τις πύλες της εισόδου για την εισβολή των Τούρκων και τη διχοτόμηση της Κύπρου

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΗΜΕΡΑ ΧΟΥΝΤΑ - ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Η παρούσα μελέτη αποσκοπεί να δώσει αντικειμενικά, τα θετικά και αρνητικά σημεία δύο περιόδων ήτοι:

1/ Της Επτάχρονης Δικτατορίας της 21ης Απριλίου 1967

2/ Της Μεταπολιτεύσεως από το 1974 μέχρι σήμερα.

Εκ προοιμίου δηλώνω ότι η μελέτη δεν αποσκοπεί ν' αγιοποιήσει τη χούντα , η οποία-αντί οποιουδήποτε τιμήματος -δεν συνάδει στον Ελληνικό λαό, διότι του στέρησε την ελευθερία και τον έβαλε στο 'γύψο' . Η σύγκριση γίνεται για να διαφανεί ο τρόπος διαχείρισης των μεν και των δε και ιδία στον τομέα της οικονομίας. Επειδή η μελέτη είναι μακροσκελής και δύσκολο να διαβαστεί παραθέτω τα κυριότερα συμπεράσματα:

Τα θετικά της Χούντας :

Πολιτειακό-Πολιτικό: Κατήργησε τον λαομίσητο θεσμό της Βασιλείας και εγκαθίδρυσε την Αβασίλευτη Δημοκρατία- Έκανε ανοίγματα για εκδημοκρατισμό με την Συμβουλευτική- Αποστασιοποίηση Παπαδόπουλου από τις ΗΠΑ το 1973 – Σχηματισμός κυβέρνησης Μαρκεζίνη(προοίμιο εκδημοκρατισμού)
Οικονομία-Ανάπτυξη: Κατάργηση χρεών στους Αγρότες-Ταχύρυθμη Οικονομική Ανάπτυξη (8-10 % ετησίως) -Ισοσκελισμένοι Π/Υ- Ανάξιο λόγω Εξωτερικό Χρέος (\$330 εκατ. Δολαρίων το 1974) –Ισχυρή Δραχμή-Εξόρυξη Πετρελαίου Πρίνου-Ελάχιστα σκάνδαλα- Ανάπτυξη Ναυτιλίας-Χρηστή Διοίκηση(τα περισσότερα στελέχη της χούντας έφυγαν φτωχοί)- Κατασίγαση διχόνοιας και κομματοκρατίας- Εφαρμογή των Νόμων- Ελληνοκεντρική(με δικτατορικές υπερβολές) Παιδεία- Βελτίωση κοινωνικής καταστάσεως-Αύξηση Εξαγωγών-ΑΕΠ-Πνευματική και Πολιτιστική Άνοδος (εξ αιτίας της καταπίεσης)-Πειραιάς βιτρίνα της Μεσογαίου- Ύπαρξη οράματος για καλύτερο μέλλον.
Ένοπλες Δυνάμεις: Εξοπλισμός με σύγχρονα οπλικά συστήματα- Σεβαστά τα Ελληνικά σύνορα.

Δημόσια Έργα: Ανάπτυξη οδικού και ηλεκτρικού δικτύου μέχρι του τελευταίου χωριού-Αθρόα κατασκευή Αθλητικών εγκαταστάσεων -Χρησιμοποίηση ΜΟΜΑ

Τα αρνητικά της Χούντας:

Η Χούντα κήρυξε φανερά τη δικτατορία , αλλά τα μέτρα που έλαβε ήσαν άκρως φιλολαϊκά

Πολιτικό: Περιστολή άρθρων Συντάγματος –Κατάργηση Ελευθεροτυπίας και Κοινοβουλίου- Αμερικανοκρατία-Μακρόνησος-Βασανιστήρια- Στήριξη πολέμου Ισραήλ κατά Αράβων (Έξη Ημερών)-Απόσυρση Μεραρχίας από Κύπρο- Γεγονότα Πολυτεχνείου- Νοεμβρίου 1973(Προετοιμασία πραξικοπήματος Ιωαννίδη)- ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΔΗ - Πτώση Κυβερνήσεως Μαρκεζίνη -ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΤΑ ΜΑΚΑΡΙΟΥ- ΤΟΥΡΙΚΗ ΑΠΟΒΑΣΗ-Διάλυση Χούντας Ιωαννίδη - ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ-Αρνηση αίτησης συγνώμης.

Οικονομία –Ανάπτυξη: Εισβολή ξένων Τραπεζών-Πολυεθνικών – Αμερικανικά Δάνεια με μακρά περίοδο χάριτος -Μικρής εκτάσεως σκάνδαλα(Esso Paras - Ασλανίδη- Μπαλόπουλου).

Ένοπλες Δυνάμεις: Χουντικοί «Κομισάριοι»-Καταστρατήγηση ιεραρχίας –Ρόλος ΕΣΑ-Βασανιστήρια- Εκκαθαρίσεις Αξιωματικών.

Τα θετικά της Μεταπολίτευσης :

Η μεταπολίτευση ενώ είπε ότι επανέφερε τη Δημοκρατία , στην ουσία επανέφερε μια κοινοβουλευτική ολιγαρχία και την ξένη κατοχή(Τρόικα-ΔΝΤ) Το πολίτευμα αυτό δεν έχει σχέση με τη Δημοκρατία , αλλά και τα μέτρα που έλαβε με το Μνημόνιο είναι στο έπακρο αντιλαϊκά και δικτατορικά.

Πολιτικά: Αποκατάσταση δημοκρατικών θεσμών- Πολιτειακό Δημοψήφισμα – Ανακήρυξη Προεδρευομένης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας-Εισδοχή της Ελλάδος στην διεθνή Κοινότητα –Ένταξη στην Ε.Ε το 1981 και στην Ευρωζώνη το 2000- Ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε

Οικονομία: Αύξηση του ΑΕΠ εκ των Κοινοτικών κυρίως εισροών-Ουδέν αξιόλογο επίτευγμα Δημόσια Έργα: Μικράς εκτάσεως Έργα βιτρίνας Αθλητισμός : Διεξαγωγή επιτυχών Ολυμπιακών Αγώνων

Τα Αρνητικά της Μεταπολίτευσης:

Πολιτικά: Φέρει μέρος της ΕΥΘΥΝΗΣ ΓΙΑ ΑΤΤΙΛΑ ΔΥΟ- Τηρεί κλειστό το Φάκελο της Κύπρου- Έβγαλε τη χώρα από το ΝΑΤΟ- Εξασθένηση της χώρας στα Βαλκάνια και Ε.Ε-Αμφισβήτηση συνόρων από όμορες χώρες – Ίδρυση Τουρκικής Δημοκρατίας Βορείου Κύπρου- Ολέθριος χειρισμός Κυπριακού , Αιγαίου και Σκοπτιανού-Εγκατάλειψη Εθνικών διεκδικήσεων σε Βόρειο Ήπειρο- ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΑ 12ν.μ – ΜΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΑΟΖ- Εγκατάλειψη Ενιαίου Αμυντικού Χώρου Ελλάδος –Κύπρου-Ανθελληνικές ενέργειες ‘Ελληνικών’ Κυβερνήσεων- Υιοθέτηση πολιτισμικής Κοινωνίας και

Παγκοσμιοποίησης- ΕΙΣΒΟΛΗ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ- Καταστροφή Κέντρου Αθηνών-Υπογραφή Συνθηκών βλαπτικών για τα εθνικά μας συμφέροντα (Μάαστριχ, Λισσαβώνας, Κοπεγχάγηκ.α.)–Διολίσθηση στην Τουρκολαγνεία- Τουρκικό 'Προτεκτοράτο'-Μονόπλευρη εξωτερική πολιτική(Αμερικανοκρατία)-Παντελής Αδυναμία διεκδίκησης νομίμων εθνικών δίκαιων- Ευτελισμός της Δημοκρατίας – Αχαλίνωτη Ευνοιοκρατία, Κομματοκρατία, Απάτη-Κόμματα= «Συμμορίες» υπέρ ειδικών συμφερόντων-Εγκατάλειψη του λαού- Αποεθνοποίηση & Αφελληνισμός της Ελλάδος-Ληστοκρατία- ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ , ΗΘΙΚΗ & ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ –Ξένη Κηδεμονία (Μνημόνιο) –Περιορισμός Ανεξαρτησίας Εθνικής Κυριαρχίας –Εθνική ταπείνωση-Κατάργηση Ελληνικού Κράτους.

Οικονομικά: Αποβιομηχάνιση –Καταστροφή Γεωργίας- Εισβολή Πολυεθνικών Καταστημάτων –Κατάρρευση Ελληνικού Εμπορίου-Είσοδος στην Ευρωζώνη-Το Ευρώ έγινε Δραχμή- Επιβίωση με Δανεικά-Ελλειμματικά ισοζύγια και πλαστοί Π/Υ- Διόγκωση Εξωτερικού Χρέους-Καταστροφή Παραγωγικής βάσεως-Κλοπή Χρηματιστηρίου, Δομημένα Ομόλογα-Καταλήστευση Ασφαλιστικών Ταμείων- Κλοπή και Κατασπατάληση Πακέτων Ε.Ε και Δανείων-Κραιπάλη κατασπατάλησης χρημάτων στους Ολυμπιακούς Αγώνες-ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ- ΥΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΥΣ

Ένοπλες Δυνάμεις –Σώματα Ασφαλείας: Μείωση του Ηθικού –Ύβρεις κατά των Στελεχών-Ακατάλληλα οπλικά συστήματα-ΕΙΣΒΟΛΗ 3,5 ΕΚΑΤ. ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ- Απώλεια υπεροχής στο Αιγαίο .

Συμπεράσματα:

Εκ της συγκρίσεως των δύο εποχών διαπιστώνουμε ότι η δικτατορία έκανε απείρως χρηστότερη διαχείριση από εκείνες των κυβερνήσεων της Μεταπολίτευσης . Όμως δεν φταίει η Δημοκρατία για την καταστροφή . Η περίοδος της μεταπολιτεύσεως πόρω απέχει από Δημοκρατία. Η Δημοκρατία έχει αυστηρούς νόμους οι οποίοι παραβιάστηκαν βαναύσως από τη γενιά των χαφιέδων των τεμπέληδων και των διεφθαρμένων. Επομένως το φταίξιμο δεν είναι της Δημοκρατίας αλλά της Κομματοκρατίας, Κλεπτοκρατίας, Ευνοιοκρατίας, Οικογενειοκρατίας, Ξενοκρατίας και των προσώπων που διαχειρίστηκαν τα κοινά κατά την Μεταπολίτευση . Η περίοδος της Μεταπολίτευσης θα γραφεί με τα μελανότερα χρώματα στην Ελληνική Ιστορία, διότι βασίσθηκε στο ψέμα, στην απάτη και στην συνωμοσία. Δεν φταίει λοιπόν η Δημοκρατία, αλλά η γενιά του Πολυτεχνείου (με εξαιρέσεις) , η οποία

εξαργύρωσε την εξέγερση εκείνη και εμπορευματοποίησε τις Αξίες. Η πιο άχρηστη γενιά της ιστορίας .Φταίνε οι επαγγελματίες "επαναστάτες" , οι επαγγελματίες 'πολιτικοί ' , οι κρατικοδίαιτοι 'συνδικαλιστές' και οι διαπλεκόμενοι 'επιχειρηματίες και τα πολιτικά τζάκια ' των γνωστών μαφιόζικων «φамиλιών», του κατεστημένου , των μυστικών υπηρεσιών και του διεθνούς Σιωνισμού . Φταίνε και οι κρατικοδίαιτοι και σκανδαλιάρηδες «Άγιοι Πατέρες» που μένουν αφορολόγητοι . Όλους αυτούς θα τους διώξουν οι αυθεντικοί πατριώτες επαναστάτες της νεότερης γενιάς. Τα παιδιά που τους στέρησαν το μέλλον. Ξεκίνησε ήδη ο αγώνας της διαδοχής. Εκείνη που δεν κινδυνεύει είναι η Δημοκρατία. Στο τέλος θα επικρατήσει η Άμεση Δημοκρατία. Και τούτο θα γίνει με την αναθεώρηση του Συντάγματος(άρθρα 'περί ευθύνης υπουργών' κ.α.), την εισαγωγή σε δίκη των κλεπτών και προδοτών και την δήμευση των περιουσιών τους .Όσον αφορά τον γράφοντα προτιμώ τον αγώνα για καλύτερη Δημοκρατία , παρά το γύψο της πιο «επιτυχημένης» δικτατορίας.